

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ ผู้ศึกษาขอเสนอผลการศึกษาแบ่งเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 2 ประเภทของทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร

ส่วนที่ 4 วิธีการในการระดมทรัพยากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้อมูลทั่วไปเป็นข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา
ชุมชน ชมรม สโมสรที่นักศึกษาเป็นสมาชิก ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม มีดังนี้

1.1 เพศและอายุ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และดำรง
ตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารกิจกรรมใน ชุมชม ชมรม สโมสร ร้อยละ 55.0 เป็นเพศหญิง และ
ร้อยละ 45.0 เป็นเพศชาย โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 62.4 มีอายุระหว่าง 20-21 ปี ร้อยละ 27.2 มีอายุ
มากกว่า 22 ปีขึ้นไป และร้อยละ 10.4 มีอายุที่ต่ำกว่า 19 ปี (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
เพศ และอายุ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>เพศ</u>		
หญิง	111	55.0
ชาย	91	45.0
<u>อายุ</u>		
- ต่ำกว่า 19 ปี	21	10.4
- 20 – 21 ปี	126	62.4
- 22 ปี ขึ้นไป	55	27.2
รวม	202	100.0

1.2 ชั้นปีที่ศึกษา และคณะที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 39.2 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 29.2 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 19.8 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 และร้อยละ 11.4 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 สำหรับคณะที่ศึกษานั้น ร้อยละ 19.3 เป็นนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ และสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ร้อยละ 15.3 เป็นนักศึกษา คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน นอกนั้นเป็นนักศึกษาคณะอื่นๆ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ชั้นปีและคณะที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
<u>ชั้นที่ศึกษา</u>		
ชั้นปีที่ 1	23	11.4
ชั้นปีที่ 2	59	29.2
ชั้นปีที่ 3	80	39.6
ชั้นปีที่ 4	40	19.8
<u>คณะที่ศึกษา</u>		
นิติศาสตร์	39	19.3
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์	39	19.3
วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน	31	15.3
ศิลปศาสตร์	26	12.9
รัฐศาสตร์	17	8.4
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	17	8.4
เศรษฐศาสตร์	13	6.4
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	6	3.0
วิศวกรรมศาสตร์	5	2.5
วิทยาศาสตร์	4	2.0
สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร	3	1.5
ศิลปกรรมศาสตร์	1	0.5
สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียง	1	0.5
รวม	202	100.0

1.3 ชุมนุม / ชมรม / สโมสรที่กลุ่มตัวอย่างสังกัด

ชุมนุมฝ่ายกีฬา

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 40.6 เป็นคณะกรรมการชุมนุมฝ่ายกีฬา โดยมีคณะกรรมการชุมนุมกรีฑามากที่สุด รองลงมาเป็นคณะกรรมการชุมนุมบาสเกตบอล คณะกรรมการชุมนุมเปตอง คณะกรรมการชุมนุมคาราเต้โด คณะกรรมการชุมนุมมวย คณะกรรมการชุมนุมฟันดาบ คณะกรรมการชุมนุมวอลเลย์บอล คณะกรรมการชุมนุมรักบี้ คณะกรรมการชุมนุมเทเบิลเทนนิส คณะกรรมการชุมนุมกีฬาทางน้ำ คณะกรรมการชุมนุมยิงธนู

ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 27.2 เป็นคณะกรรมการชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม โดยมีคณะกรรมการชุมนุมเชียร์ คณะกรรมการชุมนุมดนตรีไทย คณะกรรมการชุมนุมศึกษาพุทธศาสตร์ และประเพณีมากที่สุด รองลงมาเป็นคณะกรรมการชุมนุมโพล์คของและประสานเสียง คณะกรรมการชุมนุมศิลปะและการแสดง คณะกรรมการชุมนุมขับร้องและประสานเสียง

ชมรมและสโมสร

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 19.8 เป็นคณะกรรมการในชมรมและสโมสร โดยมีคณะกรรมการสโมสรโรตาแรคท์มากที่สุด รองลงมาเป็นคณะกรรมการชมรมมุสลิม คณะกรรมการชมรมโดม ทักษิณ คณะกรรมการชมรมคาทอลิก คณะกรรมการชมรมคริสเตียน

ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 12.4 เป็นคณะกรรมการชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ โดยมีคณะกรรมการชุมนุมศึกษาและพัฒนาชุมชนมากที่สุด รองลงมาเป็นคณะกรรมการชุมนุมอนุรักษ์ ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และคณะกรรมการชุมนุมค่ายอาสาพัฒนาชนบท (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ชุมนุม / ชมรม / สโมสร

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	จำนวน	ร้อยละ
<u>ชุมนุมฝ่ายกีฬา</u>		
- ชุมนุมกรีฑา	9	4.5
- ชุมนุมมวย	7	3.5
- ชุมนุมฟันดาบ	7	3.5
- ชุมนุมวอลเลย์บอล	7	3.5
- ชุมนุมรักบี้	7	3.5
- ชุมนุมเทเบิลเทนนิส	7	3.5
- ชุมนุมกีฬาทางน้ำ	7	3.5
- ชุมนุมบาสเกตบอล	8	4.0
- ชุมนุมเปตอง	8	4.0
- ชุมนุมยิงธนู	7	3.5
- ชุมนุมคาราเต้โด	8	4.0
รวม	82	40.6
<u>ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม</u>		
- ชุมนุมเชียร์	10	5.0
- ชุมนุมดนตรีไทย	10	5.0
- ชุมนุมศึกษาพุทธศาสตร์และประเพณี	10	5.0
- ชุมนุมโพล์ของและประสานเสียง	9	4.5
- ชุมนุมศิลปะและการแสดง	9	4.5
- ชุมนุมขับร้องและประสานเสียง	7	3.5
รวม	55	27.2

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	จำนวน	ร้อยละ
ชมรมและสโมสร		
- ชมรมโตมหัศจรรย์	8	4.0
- ชมรมคาทอลิก	6	3.0
- ชมรมมุสลิม	9	4.5
- ชมรมคริสเตียน	7	3.5
- สโมสรโรตาแรคท์	10	5.0
รวม	40	19.8
ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์		
- ชุมนุมอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อม	7	3.5
- ชุมนุมศึกษาและพัฒนาชุมชน	11	5.4
- ชุมนุมค่ายอาสาพัฒนาชนบท	7	3.5
รวม	25	12.4
รวม	202	100.0

1.4 ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมชุมนุม ชมรม สโมสร

จากการศึกษาตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม และชุมนุม ชมรม สโมสร พบว่า ร้อยละ 29.7 มีตำแหน่งเป็นกรรมการ ร้อยละ 12.4 มีตำแหน่งเป็นประธาน และรองประธาน และมีเพียงร้อยละ 4.5 มีตำแหน่งฝ่ายพัสดุ (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม
ตามชุมนุม ชมรม สโมสรที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม

ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ประธาน	25	12.4
รองประธาน	25	12.4
เลขานุการ	22	10.9
ประชาสัมพันธ์	22	10.9
เหรียญก	26	12.9
ฝ่ายพัสดุ	9	4.5
ฝ่ายทะเบียน	13	6.4
กรรมการ	60	29.7
รวม	202	100.0

ส่วนที่ 2 ประเภทของทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมของนักศึกษา

ประเภทของทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่นักศึกษาได้ใช้ในการจัดกิจกรรม อันได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ ทุนหรืองบประมาณ สมาชิก อาสาสมัคร และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งการดำเนินกิจกรรมในชุมนุม ชมรม สโมสรของนักศึกษา จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรเหล่านี้ เข้ามาช่วยในการบุกเบิก พัฒนา ส่งเสริมให้การบริหารกิจกรรมของนักศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาประเภทของทรัพยากรไว้ 5 ด้าน คือ ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านการบริการสังคม และด้านทุนทางสังคม ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ด้านการเงิน/งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การจ่ายเงิน พบว่าร้อยละ 82.2 มีการใช้เงินมากที่สุด และร้อยละ 17.8 ไม่ใช้เงินในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา การจ่ายเงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณ ร้อยละ 97.0 และร้อยละ 3.0 ไม่ใช้เงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณ การเงินที่ได้จากการบริจาค ร้อยละ 80.2 และร้อยละ 19.8 ไม่ใช้เงินที่ได้จากการบริจาค (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5
จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การใช้ในด้านการเงิน/งบประมาณ

ด้านการเงิน/งบประมาณ	ใช้		ไม่ใช้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้เงินส่วนตัว	166	82.2	36	17.8
ใช้เงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณ	196	97.0	6	3.0
ใช้เงินที่ได้จากการบริจาค	162	80.2	40	19.8

ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสร พบว่า ร้อยละ 98.0 มีการใช้ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสร และร้อยละ 2.0 ไม่มีการใช้ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสร รองลงมาเป็นการใช้โต๊ะ/เก้าอี้ ร้อยละ 94.1 และร้อยละ 5.9 ไม่ใช้โต๊ะ/เก้าอี้ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา มีเพียงการใช้โปรเจคเตอร์ ร้อยละ 41.6 และร้อยละ 58.4 ไม่ใช้โปรเจคเตอร์

อุปกรณ์ติดต่อสื่อสารที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การใช้โทรศัพท์ ร้อยละ 69.3 และร้อยละ 30.7 ไม่ใช้โทรศัพท์ การใช้โทรศัพท์ ร้อยละ 83.7 และร้อยละ 16.3 ไม่ใช้โทรศัพท์

อุปกรณ์การแสดงที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การใช้คูเลอรน้ำ/หมอน/ผ้าห่ม ร้อยละ 66.3 และร้อยละ 33.7 ไม่ใช้คูเลอรน้ำ/หมอน/ผ้าห่ม รองลงมามีการใช้อุปกรณ์กีฬา ร้อยละ 61.4 และร้อยละ 38.6 ไม่ใช้อุปกรณ์กีฬา มีเพียงการใช้เต็นท์ ร้อยละ 29.7 และร้อยละ 70.3 ไม่ใช้เต็นท์

อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การใช้สปรตไลน์ ร้อยละ 69.8 และร้อยละ 30.2 ไม่ใช้สปรตไลน์ การใช้เครื่องเสียง ร้อยละ 46.5 และร้อยละ 53.5 ไม่ใช้เครื่องเสียง (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6
จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การใช้ในด้านวัสดุอุปกรณ์

ด้านวัสดุอุปกรณ์	ใช้		ไม่ใช้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>อุปกรณ์สำนักงาน</u>				
ห้องปฏิบัติงานชุมชน ชมรม สโมสร	198	98.0	4	2.0
โต๊ะ/เก้าอี้	190	94.1	12	5.9
เครื่องเขียน	188	93.1	14	6.9
ตู้เก็บเอกสาร	183	90.6	19	9.4
บอร์ด	179	88.6	23	11.4
โปรเจคเตอร์	84	41.6	118	58.4
เครื่องโรเนียวเอกสาร	125	61.9	77	38.1
<u>อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร</u>				
โทรศัพท์	140	69.3	62	30.7
โทรศัพท์	169	83.7	33	16.3
<u>อุปกรณ์การแสดง</u>				
คูเลอรน้ำ/หมอน/ผ้าห่ม	134	66.3	68	33.7
ต้นไม้ประดับ	74	36.6	128	63.4
เวที	109	54.0	93	46.0
อุปกรณ์กีฬา	124	61.4	78	38.6
เต็นท์	60	29.7	142	70.3
ธงประจำมหาวิทยาลัย/ธงประจำคณะ	110	54.5	92	45.5
<u>อุปกรณ์ไฟฟ้า</u>				
เครื่องเสียง	94	46.5	108	53.5
สปอร์ตไลท์	141	69.8	61	30.2

ด้านบุคลากรที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การใช้สมาชิก ร้อยละ 98.0 และร้อยละ 2.0 ไม่ใช้สมาชิกกลุ่ม รองลงมาการใช้คนช่วยงาน ร้อยละ 82.2 และร้อยละ 17.8 ไม่ใช้คนช่วยงาน มีเพียงการใช้เจ้าหน้าที่ ร้อยละ 75.2 และร้อยละ 24.8 ไม่ใช้เจ้าหน้าที่ (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7
จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การใช้ในด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	ใช้		ไม่ใช้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกกลุ่ม	198	98.0	4	2.0
อาสาสมัคร	164	81.2	38	18.8
เจ้าหน้าที่	152	75.2	50	24.8
คนช่วยงาน	166	82.2	36	17.8

ด้านบริการสังคมที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การใช้การจัดโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคม ร้อยละ 82.7 และร้อยละ 17.3 ไม่ใช้การจัดโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคม รองลงมาเป็นการใช้การจัดค่ายช่วยเหลือสังคม ร้อยละ 72.8 และร้อยละ 27.2 ไม่ใช้การจัดค่ายช่วยเหลือสังคม การใช้การรณรงค์ต่างๆ ร้อยละ 72.8 และร้อยละ 27.2 ไม่ใช้การรณรงค์ มีเพียงการใช้ทัศนศึกษา ร้อยละ 70.8 และร้อยละ 29.2 ไม่ใช้ทัศนศึกษาในการจัดกิจกรรม (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8
จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การใช้ในด้านบริการสังคม

ด้านบริการสังคม	ใช้		ไม่ใช้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทักษะศึกษา	143	70.8	59	29.2
การจัดค่ายช่วยเหลือสังคม	147	72.8	55	27.2
การรณรงค์ต่างๆ	147	72.8	55	27.2
การจัดโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคม	167	82.7	35	17.3

ด้านทุนทางสังคมที่ใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ การใช้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร้อยละ 100.0 รองลงมาการใช้ความสามัคคีของเพื่อน ร้อยละ 99.5 และร้อยละ 0.5 ไม่ใช้ความสามัคคีของเพื่อน การใช้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ร้อยละ 99.5 และไม่ใช้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ร้อยละ 0.5 มีเพียงการใช้กำลังใจจากอาจารย์ ร้อยละ 88.1 และร้อยละ 11.9 ไม่ใช้กำลังใจจากอาจารย์ (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9
จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การใช้ในด้านทุนทางสังคม

ด้านทุนทางสังคม	ใช้		ไม่ใช้	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความร่วมมือกัน	199	98.5	3	1.5
ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	202	100.0	-	-
คำแนะนำจากผู้อื่น	199	98.5	3	1.5
กำลังใจจากอาจารย์	178	88.1	24	11.9
ความสามัคคีของเพื่อน	201	99.5	1	0.5
ความสนใจในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน	201	99.5	1	0.5
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน	199	98.5	3	1.5

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของการใช้ทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา พบว่า มีการใช้ทรัพยากรทั้ง 5 ด้าน อันได้แก่ ด้านเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านการบริการสังคม ด้านทุนทางสังคม เป็นจำนวนร้อยละ 70.0 และไม่ใช้ทรัพยากร ทั้ง 5 ด้านในการจัดกิจกรรม เป็นจำนวนร้อยละ 30.0 เท่านั้น (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

สรุปภาพรวมของการใช้ทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

ภาพรวมของการใช้ทรัพยากรในการจัดกิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ใช้	5512	70.0
ไม่ใช้	2366	30.0
รวม	7878	100.0

2.1 ด้านการเงิน/งบประมาณ

ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมในชุมชน ชุมชน สโมสรของนักศึกษา ฉะนั้นนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการของชุมชน ชุมชน สโมสร จึงจำเป็นต้องคอยดูแลว่าสภาพของการเงิน/งบประมาณเพียงพอแก่การบริหารจัดการภายในชุมชน ชุมชน สโมสรหรือไม่ และมีการใช้ทรัพยากรอย่างไร ฉะนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงประเภททรัพยากรในด้านเงิน หรืองบประมาณที่นักศึกษานำมาใช้ในกิจกรรมชุมชน ชุมชน สโมสร โดยผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดไว้ 3 ข้อ คือ การใช้เงินส่วนตัว การใช้เงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณ และการใช้เงินที่ได้จากการบริจาค ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

- การใช้เงินส่วนตัวเพื่อจัดกิจกรรม ร้อยละ 36.1 มีการใช้ในระดับปานกลางร้อยละ 30.7 มีการใช้ในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 15.3 เท่านั้นที่มีการใช้เงินในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X}$ = 1.797 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เงินส่วนตัวในการจัดกิจกรรมในระดับปานกลาง

- การใช้เงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.8 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 28.7 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 2.5 เท่านั้นที่มีการใช้เงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณเพื่อกิจกรรมในระดับน้อย โดยมีค่า

$\bar{X} = 2.574$ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมในระดับมาก

- การใช้เงินที่ได้จากการบริจาคเพื่อจัดกิจกรรมกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36.1 มีการใช้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.7 มีการใช้ในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 10.4 เท่านั้นที่มีการใช้เงินที่ได้จากการบริจาคเพื่อจัดกิจกรรมในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 1.837$ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้ที่ได้จากการบริจาคในการจัดกิจกรรมในระดับปานกลาง

สรุปว่า ประเภททรัพยากรด้านเงินหรืองบประมาณที่นักศึกษานำมาใช้ในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.069 แสดงว่านักศึกษามีการใช้ทรัพยากรด้านเงินหรืองบประมาณในการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ

ด้านการเงิน/งบประมาณ	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		น้อย	ปานกลาง	มาก			
- ใช้เงินส่วนตัว	17.8 (36)	15.3 (31)	36.1 (73)	30.7 (62)	1.797	1.067	ปานกลาง
- ใช้เงินมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณ	3.0 (6)	2.5 (5)	28.7 (58)	65.8 (133)	2.574	0.689	มาก
- ใช้เงินที่ได้จากการบริจาค	19.8 (40)	10.4 (21)	36.1 (73)	33.7 (68)	1.837	1.101	ปานกลาง

$\bar{X} = 2.069$ S.D. = 0.619

2.2 ด้านวัสดุอุปกรณ์

การดำเนินกิจกรรมในชุมชน ชมรม สโมสร ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ถือเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพราะทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งที่ช่วยให้การทำกิจกรรม

สะดวกยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงประเภททรัพยากรในด้านวัสดุอุปกรณ์ที่นักศึกษานำมาใช้ในกิจกรรมชุมนุม ชมรม สโมสร ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

2.2.1 อุปกรณ์สำนักงาน

- ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสรที่นักศึกษาใช้ทำกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.2 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 17.3 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียง ร้อยละ 3.5 เท่านั้นที่มีการใช้ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสร ในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.698$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสรในการทำกิจกรรมในระดับมาก

- โต๊ะ/เก้าอี้ที่นักศึกษาใช้ในการจัดกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.3 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 32.7 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 7.9 เท่านั้นที่มีการใช้โต๊ะ/เก้าอี้ในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.337$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้โต๊ะ/เก้าอี้ในการจัดกิจกรรมในระดับปานกลาง

- เครื่องเขียนที่นักศึกษาใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 47.0 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 37.1 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 8.9 เท่านั้นที่มีการใช้เครื่องเขียนในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.243$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เครื่องเขียนในการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง

- ตู้เก็บเอกสารที่นักศึกษาใช้เก็บเอกสารในชุมนุม ชมรม สโมสร ร้อยละ 44.6 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 36.6 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 9.4 เท่านั้นที่ไม่ใช้ตู้เก็บเอกสารไปจนถึงใช้น้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.163$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้ตู้เก็บเอกสารในชุมนุม ชมรม สโมสรในระดับปานกลาง

- บอร์ดที่นักศึกษาใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 40.6 มีการใช้ในระดับปานกลาง ร้อยละ 35.1 มีการใช้ในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 12.9 เท่านั้นที่มีการใช้บอร์ดในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 1.995$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้บอร์ดในการทำกิจกรรม ในระดับปานกลาง

- โปรเจคเตอร์ที่นักศึกษาใช้ในกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.4 ไม่ใช้โปรเจคเตอร์ในการทำกิจกรรม ร้อยละ 18.8 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 11.9 เท่านั้น ที่มีการใช้โปรเจคเตอร์ในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 0.822$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้โปรเจคเตอร์ในการทำกิจกรรมในระดับน้อย

- เครื่องโรเนียวเอกสารที่นักศึกษาใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 38.1 ที่ไม่ใช้ ร้อยละ 26.7 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 21.8 เท่านั้นที่มีการใช้เครื่องโรเนียวเอกสารในระดับมาก โดยมีค่า $\bar{X} = 1.322$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เครื่องโรเนียวเอกสารในการทำกิจกรรมในระดับน้อย (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

อุปกรณ์สำนักงาน	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		น้อย	ปานกลาง	มาก			
- ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสร	2.0 (4)	3.5 (7)	17.3 (35)	77.2 (156)	2.698	0.633	มาก
- โต๊ะ/เก้าอี้	5.9 (12)	7.9 (16)	32.7 (66)	53.5 (108)	2.337	0.861	ปานกลาง
- เครื่องเขียน	-	8.9 (18)	37.1 (75)	47.0 (95)	2.243	0.884	ปานกลาง
- ตู้เก็บเอกสาร	9.4 (19)	9.4 (19)	36.6 (74)	44.6 (90)	2.163	0.945	ปานกลาง
- บอร์ด	11.4 (23)	12.9 (26)	40.6 (82)	35.1 (71)	1.995	0.970	ปานกลาง
- โปรเจคเตอร์	58.4 (118)	11.9 (24)	18.8 (38)	10.9 (22)	0.822	1.087	น้อย
- เครื่องโรเนียวเอกสาร	38.1 (77)	13.4 (27)	26.7 (54)	21.8 (44)	1.322	1.193	น้อย

2.2.2 อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร

- โทรศัพท์ที่นักเรียนนำมาใช้ในการทำกิจกรรม ร้อยละ 39.6 มีการใช้ในระดั
มาก ร้อยละ 30.7 ที่ไม่ใช้โทรศัพท์ และมีเพียงร้อยละ 21.3 เท่านั้นที่มีการใช้โทรศัพท์ในระดั
ปานกลาง โดยมีค่า $\bar{X} = 1.698$ แสดงว่า นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้โทรศัพท์ในการทำ
กิจกรรม ในระดับปานกลาง

- โทรศัพท์ที่นักเรียนนำมาใช้ในการทำกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 67.3 มีการใช้
ในระดับมาก ร้อยละ 16.3 ที่ไม่ใช้โทรศัพท์ และมีเพียงร้อยละ 10.9 เท่านั้นที่มีการใช้โทรศัพท์ใน
ระดับปานกลาง โดยมีค่า $\bar{X} = 2.292$ แสดงว่า นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการได้มีการใช้โทรศัพท์
ในการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		น้อย	ปาน กลาง	มาก			
- โทรศัพท์	30.7 (62)	8.4 (17)	21.3 (43)	39.6 (80)	1.698	1.275	ปาน กลาง
- โทรศัพท์	16.3 (33)	5.4 (11)	10.9 (22)	67.3 (136)	2.292	1.141	ปาน กลาง

2.2.3 อุปกรณ์การแต่ง

- เสื้อผ้า/หมวก/ผ้าห่มที่ใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 34.7 มีการใช้ในระดั
มาก ร้อยละ 33.7 ที่ไม่ใช้ และมีเพียงร้อยละ 24.3 เท่านั้นที่มีการใช้เสื้อผ้า/หมวก/ผ้าห่มในระดั
ปานกลาง โดยมีค่า $\bar{X} = 1.599$ แสดงว่า นักเรียนที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เสื้อผ้า/หมวก/
ผ้าห่มในการทำกิจกรรมในระดับน้อย

- ต้นไม้ประดับที่ใช้ในกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.4 ที่ไม่ใช้ต้นไม้ประดับที่ใช้ใน
กิจกรรม ร้อยละ 14.9 มีการใช้ในระดั
น้อย และระดับปานกลาง มีเพียงร้อยละ 6.9 เท่านั้นที่มีการ

ใช้ต้นไม้ประดับอยู่ในระดับมาก โดยมีค่า $\bar{X} = 0.653$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้ต้นไม้ประดับในการทำกิจกรรมในระดับน้อย

- เวทีที่ใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 46.0 ที่ไม่ใช้เวทีในการทำกิจกรรม ร้อยละ 26.7 มีการใช้ในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 15.3 เท่านั้นที่มีการใช้เวทีในระดับปานกลาง โดยมีค่า $\bar{X} = 1.228$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เวทีในการทำกิจกรรมในระดับน้อย

- อุปกรณ์กีฬาที่ใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 38.6 ที่ไม่ใช้อุปกรณ์กีฬา ร้อยละ 29.7 มีการใช้ในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 16.8 เท่านั้นที่มีการใช้อุปกรณ์กีฬาในระดับปานกลาง โดยมีค่า $\bar{X} = 1.376$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้อุปกรณ์กีฬาในการทำกิจกรรมในระดับน้อย

- เติ้นท์ที่ใช้ในกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.3 ที่ไม่ใช้เต็นท์ ร้อยละ 14.9 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 7.9 เท่านั้นที่มีการใช้เต็นท์ในระดับมาก โดยมีค่า $\bar{X} = 0.604$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เต็นท์ในการทำกิจกรรมในระดับน้อย

- ธงประจำมหาวิทยาลัย/ธงประจำคณะที่ใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 45.5 ที่ไม่ใช้ธงประจำมหาวิทยาลัย/ธงประจำคณะ ร้อยละ 27.2 มีการใช้ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 13.9 เท่านั้นที่มีการใช้ธงประจำมหาวิทยาลัย/ธงประจำคณะในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 1.084$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้ธงประจำมหาวิทยาลัย/ธงประจำคณะในการทำกิจกรรมในระดับน้อย (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

อุปกรณ์การแสดง	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		น้อย	ปาน กลาง	มาก			
- คูเลอรน้ำ/หมอน/ผ้าห่ม	33.7 (68)	7.4 (15)	24.3 (49)	34.7 (70)	1.599	1.271	น้อย
- ต้นไม้ประดับ	63.4 (128)	14.9 (30)	14.9 (30)	6.9 (14)	0.653	0.972	น้อย

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

อุปกรณ์การแสดง	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		น้อย	ปาน กลาง	มาก			
- เวที	46.0 (93)	11.9 (24)	15.3 (31)	26.7 (54)	1.228	1.280	น้อย
- อุปกรณ์กีฬา	38.6 (78)	14.9 (30)	16.8 (34)	29.7 (60)	1.376	1.268	น้อย
- เต้นท์	70.3 (142)	6.9 (14)	14.9 (30)	7.9 (16)	0.604	1.008	น้อย
- ธงประจำมหาวิทยาลัย/ ธงประจำคณะ	45.5 (92)	13.9 (28)	27.2 (55)	13.4 (27)	1.084	1.123	น้อย

2.2.4 อุปกรณ์ไฟฟ้า

- สปอร์ตไลท์ที่ใช้ในกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.5 ที่ไม่ใช้สปอร์ตไลท์ ร้อยละ 19.3 มีการใช้ในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 18.8 เท่านั้นที่มีการใช้สปอร์ตไลท์ในระดับปานกลาง โดยมีค่า $\bar{X} = 1.040$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้สปอร์ตไลท์ในการทำกิจกรรมในระดับน้อย

- เครื่องเสียงที่ใช้ในกิจกรรม ร้อยละ 42.1 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 30.2 ไม่ใช้เครื่องเสียง และมีเพียงร้อยละ 22.8 เท่านั้นที่มีการใช้เครื่องเสียงในระดับปานกลาง โดยมีค่า $\bar{X} = 1.767$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการใช้เครื่องเสียงในการทำกิจกรรม ในระดับปานกลาง

สรุปว่า ประเภททรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ เช่น อุปกรณ์สำนักงาน อุปกรณ์ติดต่อสื่อสาร อุปกรณ์การแสดง อุปกรณ์ไฟฟ้า ที่นักศึกษานำมาใช้ในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.584 แสดงว่านักศึกษานำประเภททรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรม ในระดับน้อย (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

อุปกรณ์ไฟฟ้า	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		น้อย	ปาน กลาง	มาก			
- สปอร์ตไลท์	53.5 (108)	8.4 (17)	18.8 (38)	19.3 (39)	1.040	1.225	น้อย
- เครื่องเสียง	30.2 (61)	5.0 (10)	22.8 (46)	42.1 (85)	1.767	1.278	ปาน กลาง

$$\bar{X} = 1.584 \quad S.D. = 0.498$$

2.3 ด้านบุคลากร

การดำเนินกิจกรรมในชุมชน ชมรม สโมสรบุคลากรถือเป็นส่วนสำคัญ ถ้าหากขาดบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมหรือการดำเนินงานใดๆก็ตาม การทำกิจกรรมนั้นก็จะมีผลไม่เป็นรูปธรรม ฉะนั้นการดำเนินงานทุกอย่างจึงจำเป็นต้องมีการพึ่งพาทรัพยากรด้านบุคลากร เข้ามาช่วยในการบริหารจัดการให้กิจกรรมของชุมชน ชมรม สโมสร ดำเนินการต่อไปได้ ดังนั้นทรัพยากรด้านบุคลากรจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่งที่นักศึกษาต้องทำการแสวงหาเข้ามาในชุมชน ชมรม สโมสร ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงประเภททรัพยากรในด้านบุคลากร โดยผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดไว้ดังนี้

- สมาชิกกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.2 เป็นสมาชิกกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ร้อยละ 19.3 เป็นสมาชิกกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 2.0 เท่านั้นที่ไม่ใช้สมาชิกกลุ่มในการทำกิจกรรม โดยมีค่า $\bar{X} = 2.718$ แสดงว่า ในการทำกิจกรรมมีสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่มในระดับมาก

- อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 40.6 เป็นอาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมมีในระดับมาก ร้อยละ 29.7 เป็นอาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง และมีเพียง ร้อยละ 18.8 เท่านั้นที่ไม่ใช้อาสาสมัคร โดยมีค่า $\bar{X} = 1.921$ แสดงว่า ในการทำกิจกรรมมีอาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง

- เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 35.6 มีการใช้เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ร้อยละ 26.7 มีการใช้เจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง และมีเพียง ร้อยละ 24.8 เท่านั้นที่ไม่ใช้เจ้าหน้าที่ โดยมีค่า $\bar{X} = 1.733$ แสดงว่า ในการทำกิจกรรมมีเจ้าหน้าที่ที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง

- คนช่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 43.6 มีการใช้คนช่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ร้อยละ 27.2 มีการใช้คนช่วยงานที่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง และมีเพียง ร้อยละ 17.8 เท่านั้นที่ไม่ใช้คนช่วยงาน โดยมีค่า $\bar{X} = 1.965$ แสดงว่า ในการทำกิจกรรมมีคนช่วยงานในกิจกรรมในระดับปานกลาง

สรุปว่า ประเภททรัพยากรด้านบุคลากรที่นักศึกษานำมาใช้ในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.084 แสดงว่านักศึกษามีการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากรในการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		น้อย	ปานกลาง	มาก			
- สมาชิกกลุ่ม	2.0 (4)	1.5 (3)	19.3 (39)	77.2 (156)	2.718	0.594	มาก
- อาสาสมัคร	18.8 (38)	10.9 (22)	29.7 (60)	40.6 (82)	1.921	1.126	ปานกลาง
- เจ้าหน้าที่	24.8 (50)	12.9 (26)	26.7 (54)	35.6 (72)	1.733	1.188	ปานกลาง
- คนช่วยงาน	17.8 (36)	11.4 (23)	27.2 (55)	43.6 (88)	1.965	1.126	ปานกลาง

$\bar{X} = 2.084$ S.D. = 0.713

2.4 ด้านบริการสังคม

ทรัพยากรด้านบริการสังคม คือ การให้บริการ การให้ความช่วยเหลือ การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เพื่อให้ประชาชนที่เดือดร้อนสามารถช่วยเหลือและพึ่งพาตนเองได้ในที่สุด โดยเป็นแนวทางหนึ่งที่นักศึกษานำไปใช้ในการทำกิจกรรมด้านบริการสังคม เพราะการจัดกิจกรรมบริการสังคมได้นั้นต้องอาศัยทรัพยากรด้านบริการสังคม เข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมรณรงค์ หรือการจัดโครงการออกค่ายอาสาต่างๆ เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนที่เดือดร้อนให้พวกเขาเหล่านั้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา และผลการศึกษาปรากฏดังนี้

- การทัศนศึกษา ร้อยละ 33.7 มีการจัดขึ้นในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.2 และมีเพียงร้อยละ 24.8 เท่านั้นที่ใช้ในระดับมาก โดยมีค่า $\bar{X} = 1.540$ แสดงว่านักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการจัดทัศนศึกษาในระดับน้อย

- การจัดค่ายช่วยเหลือสังคม ร้อยละ 35.1 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 28.7 มีการจัดค่ายช่วยเหลือสังคมในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 27.2 เท่านั้นที่ไม่ใช้จัดค่ายช่วยเหลือสังคม โดยมีค่า $\bar{X} = 1.718$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการจัดค่ายช่วยเหลือสังคมในระดับปานกลาง

- การรณรงค์ต่างๆ ร้อยละ 31.2 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 28.2 มีการรณรงค์ต่างๆ ในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 27.2 เท่านั้นที่ไม่ใช้การรณรงค์ โดยมีค่า $\bar{X} = 1.634$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการจัดกิจกรรมการรณรงค์ต่างๆในระดับน้อย

- การจัดโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคม ส่วนใหญ่ร้อยละ 37.1 มีการใช้ในระดับมาก ร้อยละ 35.6 มีการรณรงค์ต่างๆในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 17.3 เท่านั้นที่ไม่ใช้การจัดโครงการเพื่อช่วยเหลือสังคม โดยมีค่า $\bar{X} = 1.926$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีการจัดกิจกรรมโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคมในระดับปานกลาง

สรุปว่า ประเภททรัพยากรด้านบริการสังคมที่นักศึกษานำมาใช้ในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.704 แสดงว่านักศึกษาใช้ประเภททรัพยากรด้านบริการสังคมในการทำกิจกรรมในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านบริการสังคม

ด้านบริการสังคม	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
		น้อย	ปาน กลาง	มาก			
- ทักษะศึกษา	29.2 (59)	12.4 (25)	33.7 (68)	24.8 (50)	1.540	1.155	น้อย
- การจัดค่ายช่วยเหลือสังคม	27.2 (55)	8.9 (18)	28.7 (58)	35.1 (71)	1.718	1.207	ปาน กลาง
- การรณรงค์ต่างๆ	27.2 (55)	13.4 (27)	28.2 (57)	31.2 (63)	1.634	1.186	น้อย
- การจัดโครงการ เพื่อ ช่วยเหลือสังคม	17.3 (35)	9.9 (20)	35.6 (72)	37.1 (75)	1.926	1.079	ปาน กลาง

$\bar{X} = 1.704$ S.D. = 0.905

2.5 ด้านทุนทางสังคม

การดำเนินกิจกรรมในชุมชน ชมรม สโมสรของนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ ย่อมต้องมีทรัพยากรด้านทุนทางสังคมอยู่ในตนเอง เพราะทุนทางสังคมนั้นไม่ได้หมายถึงเงิน บุคลากรเท่านั้น แต่ทุนทางสังคมเป็นทุนที่มาจากการร่วมคิด ร่วมดำเนินการ ร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมพึงมี เพราะด้านนักศึกษาตระหนักถึงหลักของทุนทางสังคมแล้วนั้น การทำกิจกรรมก็จะประสบความสำเร็จนั่นเอง ฉะนั้นทรัพยากรด้านทุนทางสังคมจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการทำกิจกรรมของนักศึกษา ดังนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงประเภททรัพยากรในด้านทุนทางสังคม โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและผลการศึกษาปรากฏดังนี้

- ในการจัดกิจกรรมได้รับความร่วมมือกัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 88.6 ได้รับในระดับมาก ร้อยละ 9.4 ได้รับในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่ได้รับความร่วมมือ โดยมีค่า $\bar{X} = 2.851$ แสดงว่า การทำกิจกรรมต้องมีความร่วมมือกันในการทำกิจกรรมในระดับมาก

- ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.6 ได้รับในระดับมาก ร้อยละ 13.9 ได้รับในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้นที่ได้รับความช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.851$ แสดงว่า การทำกิจกรรมของนักศึกษามีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระดับมาก

- คำแนะนำจากผู้อื่น ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.9 ได้รับในระดับมาก ร้อยละ 37.6 ได้รับในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 4.0 เท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำจากผู้อื่นในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.500$ แสดงว่า การทำกิจกรรมของนักศึกษา อาจได้รับคำแนะนำจากผู้อื่น ในระดับมาก

- กำลังใจจากอาจารย์ ร้อยละ 40.6 ได้รับในระดับมาก ร้อยละ 34.2 ได้รับในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 13.4 เท่านั้นที่ได้รับกำลังใจจากอาจารย์ในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.035$ แสดงว่า การทำกิจกรรมของนักศึกษา ได้รับกำลังใจจากอาจารย์ ในระดับปานกลาง

- ความสามัคคีของเพื่อน ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.6 ได้รับในระดับมาก ร้อยละ 8.9 ได้รับในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 1.0 เท่านั้นที่ได้รับความสามัคคีของเพื่อน ในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.876$ แสดงว่า การทำกิจกรรมของนักศึกษาได้รับความสามัคคีของเพื่อนในระดับมาก

- ความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 78.2 ได้รับในระดับมาก ร้อยละ 18.8 ได้รับในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 2.5 เท่านั้นที่ได้รับความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกันในระดับน้อย โดยมีค่า $\bar{X} = 2.748$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีความสนใจในการแก้ไขปัญหาร่วมกันในระดับมาก

- ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.7 ได้รับในระดับมาก ร้อยละ 16.8 ได้รับในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้นที่ได้รับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน โดยมีค่า $\bar{X} = 2.767$ แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในระดับมาก

สรุปว่า ประเภททรัพยากรด้านทุนทางสังคมที่นักศึกษานำมาใช้ในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.661 แสดงว่านักศึกษานำประเภททรัพยากรด้านทุนทางสังคมในการทำกิจกรรมในระดับมาก (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามประเภทของทรัพยากรด้านทุนทางสังคม

ด้านทุนทางสังคม	ไม่ใช้	ระดับการใช้			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
		น้อย	ปานกลาง	มาก			
- ความร่วมมือกัน	1.5 (3)	0.5 (1)	9.4 (19)	88.6 (179)	2.851	0.476	มาก
- ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	-	0.5 (1)	13.9 (28)	85.6 (173)	2.851	0.370	มาก
- คำแนะนำจากผู้อื่น	1.5 (3)	4.0 (8)	37.6 (76)	56.9 (115)	2.500	0.648	มาก
- กำลังใจจากอาจารย์	11.9 (24)	13.4 (27)	34.2 (69)	40.6 (82)	2.035	1.009	ปานกลาง
- ความสามัคคีของเพื่อน	0.5 (1)	1.0 (2)	8.9 (18)	89.6 (181)	2.876	0.398	มาก
- ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน	1.5 (3)	1.0 (2)	16.8 (34)	80.7 (163)	2.767	0.537	มาก

$\bar{X} = 2.661$ $S.D. = 0.314$

จากการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาในภาพรวมของประเภทของทรัพยากรที่นักศึกษานำมาใช้ในกิจกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.912 แสดงว่าประเภทของทรัพยากรที่นักศึกษานำมาใช้ในกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19
ภาพรวมของระดับการใช้ทรัพยากรประเภทต่างๆ
ในกิจกรรมของนักศึกษา

ประเภททรัพยากร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านทุนทางสังคม	2.661	0.314	มาก
ด้านบุคลากร	2.084	0.713	ปานกลาง
ด้านการเงิน/งบประมาณ	2.069	0.619	ปานกลาง
ด้านการบริการสังคม	1.704	0.905	ปานกลาง
ด้านวัสดุอุปกรณ์	1.584	0.498	น้อย
รวม	1.912	0.368	ปานกลาง

แหล่งที่มาของทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

การจัดกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ให้การสนับสนุนในเรื่องของการเงิน วัสดุอุปกรณ์ แต่ด้วยปัจจัยทางด้านทรัพยากรมีอยู่อย่างจำกัด นักศึกษาจึงจำเป็นต้องทำการแสวงหาแหล่งทรัพยากรเข้ามาช่วยให้การจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมเกิดเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ฉะนั้นการแสวงหาแหล่งทรัพยากรอาจทำได้หลายวิธี โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ด้านการเงิน

แหล่งที่มาของทรัพยากรด้านการเงิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 89.6 ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัย ร้อยละ 68.8 มีการจัดกิจกรรมโดยขอสปอนเซอร์จากหน่วยงานต่างๆ และมีเพียงร้อยละ 15.3 มีการจัดกิจกรรมโดยการจ้างงานการกุศล

ด้านวัสดุอุปกรณ์

แหล่งที่มาของทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.3 จะทำการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของ ชุมชุม ชมรม ของทางกลุ่มเอง ร้อยละ 65.8 มหาวิทยาลัยจัดวัสดุอุปกรณ์มาให้ ร้อยละ 51.0 สมาชิกใน ชุมชุม ชมรม สโมสร ร่วมบริจาควัสดุอุปกรณ์ให้ ร้อยละ 45.0 เป็นการติดต่อกับคนรู้จักในการบริจาควัสดุอุปกรณ์ให้ ร้อยละ 44.1 เป็นการได้รับบริจาควัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงานต่างๆ และมีเพียงร้อยละ 15.3 เป็นการตั้งตู้รับบริจาควัสดุอุปกรณ์

ด้านบุคลากร

แหล่งที่มาของทรัพยากรด้านบุคลากร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 92.1 มาจากการเปิดรับสมัครสมาชิก ชุมชน ชุมรมที่มาเข้าร่วมกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้น ร้อยละ 63.9 ตนเองสนใจ ร้อยละ 56.4 เป็นการรับอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 50.0 เพื่อนแนะนำ และมีเพียงร้อยละ 27.7 เท่านั้นที่อาจารย์แนะนำเข้าร่วมกิจกรรม

ด้านบริการสังคม

แหล่งที่มาของทรัพยากรด้านบริการสังคม กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.8 เป็นการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร้อยละ 56.9 เป็นการออกค่าย ร้อยละ 47.5 การรับอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมบริการสังคม และมีเพียงร้อยละ 40.6 เป็นการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ นอกมหาวิทยาลัย

ด้านทุนทางสังคม

แหล่งที่มาของทรัพยากรด้านทุนทางสังคม กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 80.2 เป็นการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมของสมาชิก ชุมชน ชุมรม ร้อยละ 76.2 สมาชิกมีแนวคิดในการทำกิจกรรมร่วมกัน ร้อยละ 55.0 สมาชิกมีค่านิยม ในการทำกิจกรรมร่วมกัน ร้อยละ 45.5 การแสวงหาเงินของสมาชิกในชุมชน ชุมรม สโมสร ร้อยละ 45.0 สมาชิกมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหมือนกัน และมีเพียงร้อยละ 41.6 บุคลากรในชุมชน ชุมรม สโมสร (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
แหล่งที่มาของทรัพยากร

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านการเงิน</u>		
- ตั้งตัวรับบริจาค	94	46.5
- ติดต่อกับคนรู้จัก	89	44.1
- ขอสปอนเซอร์จากหน่วยงานต่างๆ	139	68.8
- จัดงานการกุศล	31	15.3
- มหาวิทยาลัยจัดงบประมาณมาให้	181	89.6
- ขายของที่ระลึก เพื่อหารายได้	52	25.7

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านวัสดุอุปกรณ์</u>		
- ตั้งตู้รับบริจาควัสดุอุปกรณ์	62	30.7
- ติดต่อกับคนรู้จักในการบริจาควัสดุอุปกรณ์ให้	91	45.0
- ได้รับบริจาควัสดุอุปกรณ์จากหน่วยงานต่างๆ	89	44.1
- มหาวิทยาลัยจัดวัสดุอุปกรณ์มาให้	133	65.8
- การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ของชุมชน ชุมชนของทาง กลุ่มเอง	140	69.3
- สมาชิกใน ชุมชน ชุมชน สโมสร ร่วมบริจาควัสดุ อุปกรณ์ให้	103	51.0
<u>ด้านบุคลากร</u>		
- การเปิดรับสมัครสมาชิก ชุมชน ชุมชน	186	92.1
- การรับอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรม	114	56.4
- เพื่อนแนะนำ	101	50.0
- อาจารย์แนะนำ	56	27.7
- ตนเองสนใจ	129	63.9
<u>ด้านบริการสังคม</u>		
- ออกค่าย	115	56.9
- การรับอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมบริการสังคม	96	47.5
- การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	151	74.8
- การสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ นอกมหาวิทยาลัย	82	40.6

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

แหล่งที่มา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านทุนทางสังคม</u>		
- การรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมของสมาชิก ชุมชน ชมรม	162	80.2
- สมาชิกมีค่านิยม ในการทำกิจกรรมร่วมกัน	111	55.0
- สมาชิกมีแนวคิดในการทำกิจกรรมร่วมกัน	154	76.2
- สมาชิกมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหมือนกัน	91	45.0
- การแสวงหาเงินของสมาชิกในชุมชน ชมรม สโมสร	92	45.5
- บุคลากรในชุมชน ชมรม สโมสร	84	41.6

* เป็นคำตอบที่ให้เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร

ปัญหาและอุปสรรคการระดมทรัพยากรในกิจกรรมของนักศึกษา หมายถึง สิ่งที่ทำให้การดำเนินงานในการแสวงหาทรัพยากรเพื่อกิจกรรมทางสังคมไม่สัมฤทธิ์ผล ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบริการสังคม ปัญหาด้านทุนทางสังคม

การดำเนินกิจกรรมในชุมชน ชมรม สโมสร หรือการดำเนินงานในองค์กรใดๆ ก็ตามต่างก็มีปัญหาและอุปสรรคควบคู่ไปกับการดำเนินงานอยู่เสมอ ฉะนั้นจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการทำกิจกรรมของนักศึกษาที่จัดขึ้น โดยผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการระดมทรัพยากรในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ไว้ 5 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบริการสังคม และปัญหาด้านทุนทางสังคม ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

3.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร

การดำเนินงาน หรือกิจกรรมใดๆ ก็ตามต้องให้ทรัพยากรเข้ามาช่วยบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการดำเนินงาน หรือกิจกรรมนั้นๆ เมื่อมีการบริหารจัดการเกิดขึ้นปัญหาและอุปสรรคย่อมต้องเกิดควบคู่ไปกับการดำเนินงานเช่นกัน และส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากร โดยเฉพาะทรัพยากรด้านบุคลากรซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญหลักต่อการบริหาร ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรของนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการในชุมนุม ชมรม สโมสรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดประสิทธิภาพต่อการดำเนินงาน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาและผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ผู้นำยึดความคิดของตนเองเป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28.7 ประสบปัญหาระดับปานกลาง ร้อยละ 26.2 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียงร้อยละ 21.3 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.248 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาได้ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องของผู้นำยึดความคิดของตนเองเป็นหลัก

การรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในการทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 32.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.8 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียง ร้อยละ 21.3 ประสบปัญหาในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.153 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหา ในระดับปานกลาง ในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในการทำกิจกรรม

บุคลากรมีไม่พอเพียงกับการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.7 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 16.3 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุดกับน้อยที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.421 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องบุคลากรมีไม่พอเพียงกับการจัดกิจกรรม

บุคลากรในชุมนุม ชมรม สโมสร มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.1 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.7 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 18.8 ประสบปัญหาในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.178 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องบุคลากรในชุมนุม ชมรม สโมสร มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม

การพัฒนาด้านบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมในชุมนุม ชมรม สโมสร กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.7 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 19.8 ประสบปัญหาในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประสบปัญหาเท่ากับ 3.188

แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องด้านการพัฒนาด้านบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมในชุมชน ชุมชน สโมสร

การกำหนดหน้าที่ของสมาชิก ไม่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 32.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.8 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียงร้อยละ 19.8 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.931 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการกำหนดหน้าที่ของสมาชิก ไม่เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย

สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากรในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.186 แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ

กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหาและอุปสรรค

ด้านบุคลากร

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- ผู้นำยึดความคิดของตนเองเป็นหลัก	19.3 (39)	21.3 (43)	28.7 (58)	26.2 (53)	4.5 (9)	3.248	1.171	ปานกลาง
- การรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในการทำกิจกรรม	15.8 (32)	21.8 (44)	32.7 (66)	21.3 (43)	8.4 (17)	3.153	1.177	ปานกลาง
- บุคลากรมีไม่พอเพียงกับการจัดกิจกรรม	16.3 (33)	31.7 (64)	32.7 (66)	16.3 (33)	3.0 (6)	3.421	1.040	ปานกลาง
- บุคลากรในชุมชน ชุมชน สโมสร มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม	6.9 (14)	29.7 (60)	41.1 (83)	18.8 (38)	3.5 (7)	3.178	0.935	ปานกลาง

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
- การพัฒนาด้านบุคลากร ในการดำเนินกิจกรรมใน ชุมชน ชุมรม สโมสร	9.9 (20)	30.7 (62)	33.7 (68)	19.8 (40)	5.9 (12)	3.188	1.053	ปาน กลาง
- การกำหนดหน้าที่ของ สมาชิก ไม่เหมาะสมกับ งานที่ได้รับมอบหมาย	10.9 (22)	19.8 (40)	32.7 (66)	24.8 (50)	11.9 (24)	2.931	1.165	ปาน กลาง

$\bar{X} = 3.186$ S.D. = 0.863

3.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านวัสดุอุปกรณ์

ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์เป็นทรัพยากรอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานทรัพยากรทางด้านวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งที่เข้ามาช่วยให้การดำเนินงานมีความสะดวกยิ่งขึ้น แต่การที่จะมีวัสดุอุปกรณ์เข้ามาใช้ในกิจกรรมต่างๆได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการจัดสรรสิ่งเหล่านี้เข้ามาใช้ในการดำเนินงาน แต่ในบางครั้งทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ก็มีข้อจำกัดในเรื่องของการเงินหรืองบประมาณที่เข้ามาจัดซื้อ จึงอาจส่งผลให้การดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นเกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ จากนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการในชุมชน ชุมรม สโมสรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องวัสดุอุปกรณ์มีจำนวนจำกัด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.1 ประสบปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 29.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 20.8 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.579 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องวัสดุอุปกรณ์มีจำนวนจำกัด

การไม่ประหยัดในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ของชมรม ชุมนุม สโมสร กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 33.2 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ25.2 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียงร้อยละ 23.8 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.886 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษา ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการไม่ประหยัดในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ของชมรม ชุมนุม สโมสร

การไม่ประหยัดในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ของชมรม ชุมนุม สโมสร กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 32.2 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.2 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียง ร้อยละ 24.3 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.020 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการไม่ประหยัดในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ของชมรม ชุมนุม สโมสร

การพัฒนาด้านวัสดุอุปกรณ์ในชุมนุชม ชมรม สโมสร ได้น้อย กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 31.2 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.2 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 19.8 ประสบปัญหาในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.203 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษา ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการพัฒนาด้านวัสดุอุปกรณ์ในชุมนุชม ชมรม สโมสรได้น้อย

สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคด้านวัสดุอุปกรณ์ในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.172 แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคด้านวัสดุอุปกรณ์ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ด้านวัสดุอุปกรณ์

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
- การสนับสนุนจาก มหาวิทยาลัยในเรื่อง วัสดุอุปกรณ์มีจำนวน จำกัด	20.8 (42)	35.1 (71)	29.7 (60)	9.9 (20)	4.5 (9)	3.579	1.063	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การ แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
- การไม่ประหยัดในการ ใช้วัสดุอุปกรณ์ ของ ชมรม ชุมนุม สโมสร	6.4 (13)	23.8 (48)	33.2 (67)	25.2 (51)	11.4 (23)	2.886	1.094	ปาน กลาง
- ขาดความสนใจใน การบำรุงรักษาด้าน วัสดุอุปกรณ์	9.9 (20)	24.3 (49)	32.2 (65)	25.2 (51)	8.4 (17)	3.020	1.111	ปาน กลาง
- การพัฒนาด้านวัสดุ อุปกรณ์ในชุมนุ มชมรม สโมสร ได้น้อย	11.9 (24)	30.2 (61)	31.2 (63)	19.8 (40)	6.9 (14)	3.203	1.103	ปาน กลาง

$\bar{X} = 3.172$ S.D. = 0.851

3.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านการเงิน

ทรัพยากรด้านการเงินหรืองบประมาณเป็นตัวแปรอย่างหนึ่งที่องค์กร ใช้เพื่อการทำกิจกรรมต่างๆ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการระดม สรรหา และจัดสรรการเงินให้เหมาะสมกับงานนั้น แต่ในบางครั้งก็มีข้อจำกัดในเรื่องของการเงินหรืองบประมาณที่จะเข้ามาอำนวยความสะดวกในการทำงาน ซึ่งอาจส่งผลให้การดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นเกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้ทรัพยากรด้านการเงินหรืองบประมาณที่ใช้จ่ายในชุมนุ มชมรม สโมสร ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การใช้เงินอย่างไม่ประหยัด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.2 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.3 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียง ร้อยละ 16.8 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.936 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการใช้เงินอย่างไม่ประหยัด

งบประมาณมีไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 31.7 ประสบปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 29.7 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด และมีเพียงร้อยละ 22.3 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประสบปัญหาเท่ากับ 3.703 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับมาก ในเรื่องงบประมาณมีไม่เพียงพอต่อการทำกิจกรรม

ขาดความสนใจในการบำรุงรักษาด้านการเงินของ ชุมชุม ชมรม สโมสร กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.2 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียงร้อยละ 20.3 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประสบปัญหาเท่ากับ 2.950 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องขาดความสนใจในการบำรุงรักษาด้านการเงินของ ชุมชุม ชมรม สโมสร

ขาดการสนับสนุนด้านการเงินจากองค์การต่างๆ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 35.1 ประสบปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 30.2 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง และมีเพียงร้อยละ 16.3 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประสบปัญหาเท่ากับ 3.441 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องของการขาดการสนับสนุนด้านการเงินจากองค์การต่างๆ

สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคด้านการเงินหรืองบประมาณในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.257 แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคด้านการเงินหรืองบประมาณ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ด้านการเงิน

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การใช้เงินอย่างไม่ประหยัด	12.9 (26)	16.8 (34)	34.2 (69)	23.3 (47)	12.9 (26)	2.936	1.197	ปานกลาง

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- งบประมาณมีไม่เพียงพอ	29.7 (60)	31.7 (64)	22.3 (45)	11.9 (24)	4.5 (9)	3.703	1.146	มาก
- ขาดความสนใจในการบำรุงรักษาด้านการเงิน	11.9 (24)	20.3 (41)	30.7 (62)	25.2 (51)	11.9 (24)	2.950	1.188	ปานกลาง
- ขาดการสนับสนุนด้านการเงินจากองค์กรต่างๆ	16.3 (33)	35.1 (71)	30.2 (61)	12.9 (26)	5.4 (11)	3.441	1.078	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.257$ S.D. = 0.908

3.4 ปัญหาและอุปสรรคด้านบริการสังคม

ทรัพยากรด้านบริการสังคม คือ การให้บริการ การให้ความช่วยเหลือ การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เพื่อให้ประชาชนที่เดือดร้อนสามารถช่วยเหลือและพึ่งพาตนเองได้ในที่สุด โดยเป็นแนวทางหนึ่งที่นักศึกษานำไปใช้ในการทำกิจกรรมด้านบริการสังคม แต่ในบางครั้งก็มีข้อจำกัดต่อทรัพยากรด้านบริการสังคมเช่นกัน เพราะการจะจัดกิจกรรมบริการสังคมได้นั้นต้องอาศัยทรัพยากรหลายๆ ปัจจัยด้วยกันเพื่อเข้ามาบริหารจัดการให้เกิดเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น เช่น การเงิน บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ทุนทางสังคม เป็นต้น ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาแล้วนี้อาจส่งผลให้การดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นเกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้ทรัพยากรด้านการบริการสังคมของชุมชน ชุมชน สโมสร ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การส่งเสริมการจัดทัศนศึกษา เพื่อช่วยเหลือสังคม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.1 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.7 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 14.4 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.312 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องของการส่งเสริมการจัดทัศนศึกษา เพื่อช่วยเหลือสังคม

การรณรงค์ เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 43.1 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.2 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 10.9 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุดกับน้อยที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประสบปัญหาเท่ากับ 3.223 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการรณรงค์ เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

การมีการจัดโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.6 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.8 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 17.8 ประสบปัญหาในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.139 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมนักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องการไม่มีการจัดโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคม

สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคด้านบริการสังคมในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.224 แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคด้านบริการสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ด้านบริการสังคม

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การส่งเสริมการจัดทัศนศึกษา เพื่อช่วยเหลือสังคม	14.4 (29)	26.7 (54)	41.1 (83)	11.4 (23)	6.4 (13)	3.312	1.059	ปานกลาง
- การรณรงค์ เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม	10.9 (22)	27.2 (55)	43.1 (87)	10.9 (22)	7.9 (16)	3.223	1.044	ปานกลาง
- ไม่มีการจัดโครงการ เพื่อช่วยเหลือสังคมเท่าที่ควร	12.4 (25)	21.8 (44)	40.6 (82)	17.8 (36)	7.4 (15)	3.139	1.084	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.224$ S.D. = 0.964

3.5 ปัญหาและอุปสรรคด้านทุนทางสังคม

ปัญหาและอุปสรรคด้านทุนทางสังคม เกิดจากการขาดความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในการดำเนินงาน หรือกิจกรรมที่ทำอยู่ ขาดความร่วมมือ ขาดการประสานงานกันในการทำกิจกรรม อาจเนื่องมาจากการไม่มีเวลาในการเข้ากลุ่มจึงไม่พร้อมเพียงกัน ทำให้การรวมกลุ่มทำกิจกรรม หรือรวมกลุ่มกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นนั้นไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจเป็นที่มาของปัญหาและอุปสรรคด้านทุนทางสังคมนั่นเองโดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

การประสานงานระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในการทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.2 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียงร้อยละ 18.8 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประสบปัญหาเท่ากับ 3.460 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องของการประสานงานระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในการทำกิจกรรม

ความสนใจในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.7 ประสบปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 30.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง และมีเพียง ร้อยละ 16.3 ประสบปัญหาในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.426 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องของความสนใจในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการร่วมมือกันทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 28.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.2 ประสบปัญหาในระดับมาก และมีเพียง ร้อยละ 23.3 ประสบปัญหาในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.158 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการร่วมมือกันทำกิจกรรม

ความสามารถในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32.2 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.3 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียงร้อยละ 22.8 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการประสบปัญหาเท่ากับ 3.114 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องความสามารถในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในกลุ่ม ชมรม สโมสร กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 30.7 ประสบปัญหาในระดับน้อย ร้อยละ 26.7 ประสบปัญหาในระดับปานกลาง และมีเพียง ร้อยละ 17.8 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.970 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในกลุ่ม ชมรม สโมสร

ความไว้วางใจในการทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.2 ประสบปัญหา ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.2 ประสบปัญหาในระดับน้อย และมีเพียงร้อยละ 13.9 ประสบปัญหาในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.896 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม นักศึกษาประสบปัญหาในระดับปานกลาง ในเรื่องของความไว้วางใจในการทำกิจกรรม

สรุปได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคด้านทุนทางสังคมในภาพรวม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.171 แสดงว่าปัญหาและอุปสรรคด้านทุนทางสังคม อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหาและอุปสรรค
ด้านทุนทางสังคม

ปัญหาและอุปสรรค	ระดับปัญหา					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การประสานงานระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในการทำกิจกรรม	18.8 (38)	30.2 (61)	33.7 (68)	12.9 (26)	4.5 (9)	3.460	1.075	ปานกลาง
- ความสนใจในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	16.3 (33)	33.7 (68)	30.7 (62)	14.9 (30)	4.5 (9)	3.426	1.068	ปานกลาง
- การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการร่วมมือกันทำกิจกรรม	14.9 (30)	25.2 (51)	28.7 (58)	23.3 (47)	7.9 (16)	3.158	1.174	ปานกลาง
- ความสามารถในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน	13.9 (28)	22.8 (46)	32.2 (65)	23.3 (47)	7.9 (16)	3.114	1.151	ปานกลาง
- ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันในกลุ่ม ชมรม สโมสร	14.9 (30)	17.8 (36)	26.7 (54)	30.7 (62)	9.9 (20)	2.970	1.217	ปานกลาง
- ความไว้วางใจในการทำกิจกรรม	14.9 (30)	13.9 (28)	30.2 (61)	28.2 (57)	12.9 (26)	2.896	1.235	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.171$ S.D. = 0.976

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของระดับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมเพื่อสังคมของนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.197 แสดงว่า ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมเพื่อสังคมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26

ภาพรวมของปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร
ในการจัดทำกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหาและอุปสรรค	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการบริการสังคม	3.224	0.964	ปานกลาง
ด้านการเงิน/งบประมาณ	3.257	0.908	ปานกลาง
ด้านบุคลากร	3.186	0.863	ปานกลาง
ด้านวัสดุอุปกรณ์	3.172	0.851	ปานกลาง
ด้านทุนทางสังคม	3.171	0.976	ปานกลาง
รวม	3.197	0.786	ปานกลาง

ส่วนที่ 4 วิธีการในการระดมทรัพยากรของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วิธีการระดมทรัพยากร หมายถึง เทคนิคการแสวงหาปัจจัยนำเข้าของแหล่งวัตถุดิบ ได้แก่ การสนับสนุนโดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน การระดมทรัพยากรจากการเจาะจงบางกลุ่มเป้าหมาย การขยายผลผลิตผลในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น การระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดตัวชี้วัดวิธีการระดมทรัพยากร 5 วิธี คือ การสนับสนุนโดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน การระดมทรัพยากรจากการเจาะจงบางกลุ่มเป้าหมาย การขยายผลผลิตผลในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น การระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

4.1 การสนับสนุน โดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน

การจัดกิจกรรมของนักศึกษาในบางครั้งทรัพยากรไม่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมจึงต้องทำการแสวงหาทรัพยากรเข้ามาบริหารจัดการในชุมชน ชมรม สโมสรของตนเอง วิธีการแสวงหาอาจทำได้โดยการขอความสนับสนุนจากแหล่งทุนที่นักศึกษาเจาะจงขอความช่วยเหลือ เช่น การขอความสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยโดยการเขียนโครงการเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อขอความช่วยเหลือ หรือองค์การใกล้เคียง ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาถึงวิธีการแสวงหาทรัพยากรโดยการขอความสนับสนุน จากแหล่งทุนต่างๆ โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 30.2 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 25.7 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.574 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสนับสนุนจากองค์การต่างๆ เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 36.6 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.7 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 15.3 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.391 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสนับสนุน จากองค์การต่างๆ เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสร้างเครือข่ายการให้ความสนับสนุนด้านทรัพยากรของประชาชน กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 34.2 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 18.3 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.287 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสร้างเครือข่ายการให้ความสนับสนุนด้านทรัพยากรของประชาชน ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ของประชาชนในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 33.7 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 19.8 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.203 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของประชาชนในการจัดกิจกรรม ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการขอความร่วมมืออาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 40.1 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 16.8 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.342 แสดงว่าในการจัดกิจกรรม

ของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการขอความร่วมมืออาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า วิธีการระดมทรัพยากรในส่วนของการสนับสนุน โดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.359 แสดงว่าวิธีการระดมทรัพยากรในส่วนของการสนับสนุน โดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม วิธีการระดมทรัพยากร
โดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน

วิธีการระดมทรัพยากร	ระดับการปฏิบัติ					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย	25.7 (52)	27.2 (55)	30.2 (61)	12.4 (25)	4.5 (9)	3.574	1.132	ปานกลาง
- การสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ	13.9 (28)	31.7 (64)	36.6 (74)	15.3 (31)	2.5 (5)	3.391	0.988	ปานกลาง
- การสร้างเครือข่ายความสนับสนุนด้านทรัพยากรจากประชาชน	14.4 (29)	28.2 (57)	34.2 (69)	18.3 (37)	5.0 (10)	3.287	1.077	ปานกลาง
- การสร้างเครือข่ายความร่วมมือของประชาชนในการจัดกิจกรรม	12.9 (26)	27.2 (55)	33.7 (68)	19.8 (40)	6.4 (13)	3.203	1.099	ปานกลาง
- การขอความร่วมมืออาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม	15.3 (31)	25.2 (51)	40.1 (81)	16.8 (34)	2.5 (5)	3.342	1.011	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.359$ S.D. = 0.824

4.2 การเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย

การเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเป็นวิธีการระดมทรัพยากร โดยการขอความช่วยเหลือจากกลุ่มเป้าหมายที่ได้รวมกลุ่มกันในรูปแบบของชุมชน ชมรม สโมสร สมาคม ที่สามารถให้การสนับสนุนต่อกิจกรรมที่นักศึกษาทำได้ โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและมีผลการศึกษาปรากฏดังนี้

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดกิจกรรมด้วยการประชาสัมพันธ์ เพื่อขอรับการสนับสนุนจากกลุ่ม ชุมชน สถาบันทางสังคม เช่น คณาจารย์ งานสมาคมศิษย์เก่า การแข่งขันกอล์ฟ การกุศล เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 27.2 ในระดับมากกับปานกลาง ร้อยละ 22.8 ใช้ในระดับน้อย และร้อยละ 15.8 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.223 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดกิจกรรมด้วยการประชาสัมพันธ์ เพื่อขอรับการสนับสนุนจาก กลุ่มชุมชน สถาบันทางสังคม เช่น คณาจารย์ งานสมาคมศิษย์เก่า การแข่งขันกอล์ฟการกุศล เป็นต้น ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดหาบุคลากรที่มีอุดมการณ์ในการจัดทำกิจกรรมเดียวกัน เพื่อช่วยเป็นแนวร่วมในการทำงานในกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีการนี้ ร้อยละ 36.1 ในระดับมาก ร้อยละ 32.7 ใช้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 15.8 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.510 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดหาบุคลากรที่มีอุดมการณ์ในการจัดทำกิจกรรมเดียวกัน เพื่อช่วยเป็นแนวร่วมในการทำงานในกิจกรรม ในระดับกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการชักชวนบุคคล หรือองค์การเข้ามาสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีการนี้ ร้อยละ 36.6 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.7 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 18.8 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.485 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการชักชวนบุคคล หรือองค์การเข้ามาสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อการจัดกิจกรรม ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการชักชวนบุคคล หรือองค์การเข้ามาสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 37.1 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 14.9 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.450 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดย การชักชวนบุคคล หรือองค์การเข้ามาสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรม ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ อาสาสมัครในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 37.1 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 32.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 17.3 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.515 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ อาสาสมัคร ในการจัดกิจกรรม ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า วิธีการระดมทรัพยากรในการทำกิจกรรมของนักศึกษาแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.437 แสดงว่าวิธีการระดมทรัพยากรในการทำกิจกรรมของนักศึกษาแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมาย อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม วิธีการระดมทรัพยากร
โดยการเจาะจงบางกลุ่มเป้าหมาย

วิธีการระดมทรัพยากร	ระดับการปฏิบัติ					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การจัดกิจกรรมด้วยการประชาสัมพันธ์ เพื่อขอรับการสนับสนุนจาก กลุ่มชุมชน สถาบันทางสังคม	15.8 (32)	27.2 (55)	27.2 (55)	22.8 (46)	6.9 (14)	3.223	1.170	ปานกลาง
- การ จัดหาบุคลากรที่มีอุดมการณ์ในการจัดทำกิจกรรมเดียวกัน เพื่อช่วยเป็นแนวร่วมในการทำงานในกิจกรรม	15.8 (32)	36.1 (73)	32.7 (66)	13.9 (28)	1.5 (3)	3.510	0.968	ปานกลาง
- การชักชวนบุคคล หรือองค์การเข้ามาสนับสนุนด้านการเงิน เพื่อการจัดกิจกรรม	18.8 (38)	28.7 (58)	36.6 (74)	13.9 (28)	2.0 (4)	3.485	1.013	ปานกลาง

ตารางที่ 4.28

วิธีการระดมทรัพยากร	ระดับการปฏิบัติ					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การชักชวนบุคคล หรือองค์การเข้ามาสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรม	14.9 (30)	33.2 (67)	37.1 (75)	11.9 (24)	3.0 (6)	3.450	0.982	ปานกลาง
- การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ อาสาสมัครในการจัดกิจกรรม	17.3 (35)	32.2 (65)	37.1 (75)	11.4 (23)	2.0 (4)	3.515	0.973	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.437$ S.D. = 0.826

4.3 การขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้

การระดมทรัพยากรในรูปของการขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ในหัวข้อนี้ เป็นการระดมทรัพยากรได้หลายวิธีเช่น การทำผลิตภัณฑ์ขึ้นมาออกขาย การจัดหารายได้ และทรัพยากร จากแหล่งต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา หรือการจัดกิจกรรมให้มีประมุขกลุ่มของ ชุมชน ชุมรม สโมสร เพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของกิจกรรมและหาวิธีการระดมทรัพยากร ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาการขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดหารายได้ และทรัพยากร จากแหล่งต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 33.2 ในระดับมากกับปานกลาง ร้อยละ 21.8 ใช้ในระดับมากที่สุด และร้อยละ 9.9 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้ เท่ากับ 3.629 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้ เช่น การทำสมุดโน้ต การทำเสื้อขาย ฯลฯ กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 29.7 ในระดับมาก ร้อยละ 29.2 ใช้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 21.3 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.302 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้ เช่น การทำสมุดโน้ต การทำเสื้อขาย ฯลฯ ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดให้มีประชุมกลุ่มของ ชุมนุม ชมรม สโมสร เพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของกิจกรรมและหาวิธีการระดมทรัพยากร กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 32.2 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.7 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 24.3 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.644 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดให้มีประชุมกลุ่มของ ชุมนุม ชมรม สโมสร เพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของกิจกรรมและหาวิธีการระดมทรัพยากร ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า วิธีการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาโดยการขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.525 แสดงว่า การขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29

จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม วิธีการระดมทรัพยากร
โดยการขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ
หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้

วิธีการระดมทรัพยากร	ระดับการปฏิบัติ					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การจัดหารายได้ และ ทรัพยากร จากแหล่งต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัด กิจกรรมของนักศึกษา	21.8 (44)	33.2 (67)	33.2 (67)	9.9 (20)	2.0 (4)	3.629	0.995	ปานกลาง

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

วิธีการระดมทรัพยากร	ระดับการปฏิบัติ					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้	15.3 (31)	29.7 (60)	29.2 (59)	21.3 (43)	4.5 (9)	3.302	1.103	ปานกลาง
- การจัดให้มีประชุมกลุ่มของชุมชน ชุมรม สโมสร เพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของกิจกรรมและหาวิธีการระดมทรัพยากร	24.3 (49)	30.7 (62)	32.2 (65)	10.9 (22)	2.0 (4)	3.644	1.028	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.525$ S.D. = 0.838

4.4 การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น

การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น เป็นการร่วมมือกันทำงาน อันเนื่องมาจากมีลักษณะงานที่คล้ายคลึงกัน หรือมีวัตถุประสงค์เดียวกัน ซึ่งอาจร่วมกันทำโครงการด้วยกันได้ ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายไปได้บาง ดังนั้นการร่วมทุนกับหน่วยงานอื่นจึงเป็นแนวทางหนึ่งในการระดมทรัพยากรที่ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการเขียนโครงการกิจกรรมเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้บริจาคสนใจและร่วมบริจาค กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 34.7 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 18.8 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.441 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการเขียนโครงการกิจกรรมเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้บริจาคสนใจและร่วมบริจาค ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการเขียนโครงการกิจกรรมเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 38.1 ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.7 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 23.8 ใช้ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.985 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการเขียน

โครงการกิจกรรมเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัย ในระดับมาก

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอรับการสนับสนุน ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 39.6 ในระดับมาก ร้อยละ 29.7 ใช้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 17.8 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.594 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อขอรับการสนับสนุน ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร เป็นต้น ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการขอความร่วมมืออาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 36.1 ในระดับมาก ร้อยละ 34.2 ใช้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 17.3 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.569 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการขอความร่วมมืออาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการประสานงานระหว่างนักศึกษากับหน่วยงานต่างๆ ในการทำกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 41.1 ในระดับมาก ร้อยละ 30.2 ใช้ในระดับปานกลาง และร้อยละ 18.8 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.668 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการประสานงานระหว่างนักศึกษากับหน่วยงานต่างๆ ในการทำกิจกรรม ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า วิธีการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาโดยการร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.651 แสดงว่า วิธีการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาโดยการร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม วิธีการ
การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การเขียนโครงการกิจกรรม เสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้บริจาคสนใจและ ร่วมบริจาค	18.8 (38)	30.2 (61)	34.7 (70)	8.9 (18)	7.4 (15)	3.441	1.119	ปานกลาง
- การเขียนโครงการกิจกรรม เสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อ ขอรับการสนับสนุน งบประมาณจาก มหาวิทยาลัย	38.1 (77)	30.7 (62)	23.8 (48)	6.4 (13)	1.0 (2)	3.985	0.985	มาก
- การติดต่อประสานงานกับ หน่วยงานต่างๆ เพื่อขอรับ การสนับสนุน ด้าน งบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ ด้านบุคลากร	17.8 (36)	39.6 (80)	29.7 (60)	9.9 (20)	3.0 (6)	3.594	0.989	ปานกลาง
- การขอความร่วมมือ อาสาสมัคร เพื่อช่วยเหลือ ในการจัดกิจกรรม	17.3 (35)	36.1 (73)	34.2 (69)	10.9 (22)	1.5 (3)	3.569	0.950	ปานกลาง
- การประสานงานระหว่าง นักศึกษา กับหน่วยงานต่างๆ ในการทำกิจกรรม	18.8 (38)	41.1 (83)	30.2 (61)	7.9 (16)	2.0 (4)	3.668	0.938	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.651$ S.D. = 0.778

4.5 การระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ

การระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ เป็นวิธีการระดมทรัพยากรอีกแนวทางหนึ่งที่จะทำให้มีการเพิ่มพูนของทรัพยากรขึ้นมา ซึ่งการระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ อาจทำได้โดยการตั้งตู้บริจาคตามสถานที่ต่างๆ หรือการช่วยบริจาคทุนทรัพย์ให้กับโครงการ หรือมูลนิธิต่างๆ เป็นต้น ผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดตัวชี้วัดไว้ 3 ข้อ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการในชุมนุม ชมรม สโมสรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังนี้

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจ จากประชาชน ให้เข้ามาร่วมบริจาค กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 39.6 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.2 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 15.3 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.337 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจ จากประชาชนให้เข้ามาร่วมบริจาค ในระดับปานกลาง

วิธีการระดมทรัพยากรโดยการขอรับบริจาคตามหน่วยงานต่างๆ กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 38.1 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.8 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 18.8 ใช้ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.307 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการขอรับบริจาคตามหน่วยงานต่างๆ ในระดับปานกลาง

ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดหาทรัพยากร ควรคำนึงถึงช่วงเวลาของการรับบริจาค เช่น ปีใหม่ วันรับปริญญา งานศิษย์เก่าคืนสู่เหย้า เป็นต้น กลุ่มตัวอย่างมีการใช้วิธีนี้ ร้อยละ 32.2 ในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.7 ใช้ในระดับมาก และร้อยละ 17.3 ใช้ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยของวิธีการนี้เท่ากับ 3.396 แสดงว่าในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ได้ใช้วิธีการระดมทรัพยากรโดยการจัดหาทรัพยากร ควรคำนึงถึงช่วงเวลาของการรับบริจาค เช่น ปีใหม่ วันรับปริญญา งานศิษย์เก่าคืนสู่เหย้า เป็นต้น ในระดับปานกลาง

สรุปได้ว่า วิธีการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาแบบปลีกย่อยอื่นๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.347 แสดงว่าวิธีการระดมทรัพยากรในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31
จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
กลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม วิธีการระดม
ในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ

วิธีการระดมทรัพยากร	ระดับการปฏิบัติ					$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
- การจัดกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจจากประชาชนให้เข้ามาร่วมบริจาค	14.4 (29)	27.2 (55)	39.6 (80)	15.3 (31)	3.5 (7)	3.337	1.015	ปานกลาง
- การขอรับบริจาคตามหน่วยงานต่างๆ	18.3 (37)	20.8 (42)	38.1 (77)	18.8 (38)	4.0 (8)	3.307	1.095	ปานกลาง
- การจัดหาทรัพยากร ควรคำนึงถึงช่วงเวลาของการรับบริจาค	17.3 (35)	29.7 (60)	32.2 (65)	16.8 (34)	4.0 (8)	3.396	1.080	ปานกลาง

$\bar{X} = 3.347$ S.D. = 0.920

จากการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาในภาพรวมของวิธีการระดมทรัพยากรทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.469 แสดงว่า วิธีการระดมทรัพยากรทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32
ภาพรวมของวิธีการระดมทรัพยากรทางการศึกษา
ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเด็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น	3.651	0.778	ปานกลาง
การขยายผลผลิตในรูปแบบต่าง หรือ การจัดกิจกรรมแสวงหารายได้	3.525	0.838	ปานกลาง
การระดมทรัพยากรจากการเจาะจง บางกลุ่มเป้าหมาย	3.437	0.826	ปานกลาง
การสนับสนุนโดยเฉพาะเจาะจงจาก แหล่งทุน	3.359	0.824	ปานกลาง
การระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ	3.347	0.920	ปานกลาง
รวม	3.469	0.698	ปานกลาง

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการระดมทรัพยากรในการ
จัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 202 ชุด พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเกี่ยวกับการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งสามารถสรุปผล ได้ดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 21.8 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมในการบริหารจัดการ และการวางแผนอย่างเหมาะสม ร้อยละ 16.3 มีการได้รับงบประมาณน้อย/ไม่เพียงพอ ร้อยละ 10.9 มีการให้ความสนับสนุน/ร่วมมือมากขึ้น และมีเพียงร้อยละ 0.5 ที่มีกฎเกณฑ์ ถ้าทำผิดก็มีการลงโทษ (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น
เกี่ยวกับการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรม
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเด็น	จำนวน	ร้อยละ
- มีการบริหารจัดการ และการวางแผนอย่างเหมาะสม	44	21.8
- ได้รับงบประมาณน้อย/ไม่เพียงพอ	33	16.3
- ควรให้ความสนับสนุน /ร่วมมือมากขึ้น	22	10.9
- มีการประสานงานกับกลุ่ม ชุมชน เป็นรูปธรรมมากขึ้น	8	4.0
- ระบบระเบียบมากไปทำให้การทำงานล่าช้า	7	3.5
- บันทึกรายรับ – รายจ่าย ทำให้รู้ยอดการใช้จ่าย	4	2.0
- ขาดการสนับสนุนความรู้ในชุมชน	2	1.0
- มีกฎเกณฑ์ ถ้าทำผิดมีการลงโทษ	1	0.5
รวม	131	100.0

ส่วนที่ 6 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ในการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้ศึกษาได้กำหนดให้เพศ คณะที่ศึกษา ชุมชน ชุมมร สโมสร ที่เป็นสมาชิก ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมในส่วนที่ 1 นำมาเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับประเภทของทรัพยากร ที่นักศึกษานำมาใช้ในกิจกรรมของนักศึกษาในส่วนที่ 2 และเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นในส่วนที่ 3 และเปรียบเทียบความสัมพันธ์กับวิธีการในการระดมทรัพยากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในส่วนที่ 4 พบว่ามีความสัมพันธ์กัน ดังต่อไปนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.026$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศกับ
ระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	2.1758	0.595	2.24	0.026*
หญิง	111	1.9820	0.627		

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ($p = 0.547$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
เพศกับทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	1.6070	0.483	0.60	0.547
หญิง	111	1.5644	0.512		

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.156$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากรในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.36)

ตาราง 4.36
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
เพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	2.0055	0.697	1.42	0.156
หญิง	111	2.1486	0.723		

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.269$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคมในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
เพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	1.6264	0.902	1.11	0.269
หญิง	111	1.7680	0.906		

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.787$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคมในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศกับ
ระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	2.6546	0.317	0.27	0.787
หญิง	111	2.6667	0.313		

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับ ภาพรวมของระดับการใช้ประเภททรัพยากรของนักศึกษา

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับภาพรวมของระดับการใช้ประเภททรัพยากร ของนักศึกษา เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.964$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านบริการสังคม ด้านทุนทางสังคม ในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกันเลย (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศ
กับภาพรวมของระดับการใช้ประเภททรัพยากร

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	1.9130	0.357	0.04	0.964
หญิง	111	1.9107	0.379		

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.068$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการระดมทรัพยากร ในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างเพศกับ
ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร
ในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	3.3086	0.795	1.84	0.068
หญิง	111	3.1058	0.770		

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรม

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรม เมื่อทำการทดสอบทางสถิติ t-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p = 0.851$) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน (ตารางที่ 4.41)

ตารางที่ 4.41
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
เพศกับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรม

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ชาย	91	3.4793	0.685	0.19	0.851
หญิง	111	3.4607	0.712		

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมนุม/ชมรม /สโมสร กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ พบว่า ชุมนุมฝ่ายกีฬา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.2642 ในขณะที่ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.9091 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่ศึกษากับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.0024 ($p<0.05$) แสดงว่าชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการอยู่มีการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณในการจัดกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.42 และ4.43)

ตารางที่ 4.42
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างชุมนุม/
ชมรม/สโมสรกับด้านการเงิน/งบประมาณ

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมนุมฝ่ายกีฬา	82	2.2642	0.6944
ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	1.9091	0.5930
ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	2.0000	0.4303
ชมรมและสโมสร	40	1.9333	0.4845
รวม	202	2.0693	0.6191

ตารางที่ 4.43
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบ
ความแตกต่างระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสร
กับด้านการเงิน/งบประมาณ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	5.3870	1.7957	4.9627	0.0024
ภายในกลุ่ม	198	71.6427	0.3618		
รวม	201	77.0297	2.1575		

เมื่อทำการการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Procedure) พบว่า ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม, ชมรมและสโมสร มีการใช้ทรัพยากรประเภทด้านเงิน/งบประมาณแตกต่างจากชุมชนฝ่ายกีฬา โดยชุมชนกีฬามีระดับการใช้ทรัพยากรสูงกว่า ชุมชน ชมรม และสโมสร (ตารางที่ 4.44)

ตารางที่ 4.44
การเปรียบเทียบรายคู่ของชุมชน/ชมรม/สโมสรกับ
ด้านการเงิน/งบประมาณ

ชุมชน/ชมรม/สโมสร	$\bar{X}$	ชุมชนฝ่ายกีฬา	ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	ชมรมและสโมสร
ชุมชนฝ่ายกีฬา	2.2642	0.0000	0.3551*	0.2642	0.3309*
ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	1.9091		0.0000	0.0909	0.0242
ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.0000			0.0000	0.0667
ชมรมและสโมสร	1.9333				0.0000

* $P < 0.05$

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่ศึกษา กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.6567 ในขณะที่ชุมนุม/ชมรม/สโมสร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.5059 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่ศึกษากับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.4735 ($p>0.05$) แสดงว่า ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการอยู่มีการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.45 และ 4.46)

ตารางที่ 4.45
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ชุมนุม/ชมรม/สโมสรกับด้านวัสดุอุปกรณ์

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมนุมฝ่ายกีฬา	82	1.5595	0.4758
ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	1.6567	0.5416
ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	1.6259	0.4653
ชมรมและสโมสร	40	1.5059	0.5049
รวม	202	1.5836	0.4985

ตารางที่ 4.46
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรด้านวัสดุอุปกรณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	0.6275	0.2092	0.8399	0.4735
ภายในกลุ่ม	198	49.3127	0.2491		
รวม	201	49.9402	0.4583		

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรที่ศึกษากับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรของนักศึกษาเป็นคณะกรรมการ กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร พบว่า ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.2818 ในขณะที่ชุมชนฝ่ายกีฬา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.8720 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรที่ศึกษากับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.0043 ($p < 0.05$) แสดงว่าชุมชน/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการอยู่มีระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากรในการจัดกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.47 และ 4.48)

ตารางที่ 4.47
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ชุมชน/ชมรม/สโมสรกับด้านบุคลากร

ชุมชน/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมชนฝ่ายกีฬา	82	1.8720	0.7466
ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	2.2818	0.6200
ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	2.1500	0.5907
ชมรมและสโมสร	40	2.2063	0.7401
รวม	202	2.0842	0.7130

ตารางที่ 4.48
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรกับด้านบุคลากร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	6.5461	2.1820	4.5170	0.0043
ภายในกลุ่ม	198	95.6482	0.4831		
รวม	201	102.1943	2.6651		

เมื่อทำการการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Procedure) พบว่า ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรมมีการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากรแตกต่างจากชุมชนฝ่ายกีฬา โดยชุมชนกีฬามีระดับการใช้ทรัพยากรสูงกว่าชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม (ตารางที่ 4.49)

ตารางที่ 4.49
การเปรียบเทียบรายคู่ของชุมชน/ชมรม/สโมสรกับ
ด้านบุคลากร

ชุมชน/ชมรม/สโมสร	$\bar{X}$	ชุมชนฝ่ายกีฬา	ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	ชมรมและสโมสร
ชุมชนฝ่ายกีฬา	1.8720	0.0000	0.4098*	0.2780	0.3343
ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.2818		0.0000	0.1318	0.0755
ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.1500			0.0000	0.0563
ชมรมและสโมสร	2.2063				0.0000

* P < 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่ศึกษา กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรของนักศึกษาเป็นคณะกรรมการกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม พบว่า ชมรมและสโมสร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.2375 ในขณะที่ชุมนุมฝ่ายกีฬา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.3689 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่ศึกษา กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ($p<0.05$) แสดงว่า ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการอยู่มีการใช้ทรัพยากรในด้านบริการสังคมในการจัดกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.50 และ 4.51)

ตารางที่ 4.50
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ชุมนุม/ชมรม/สโมสรกับด้านบริการสังคม

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมนุมฝ่ายกีฬา	82	1.3689	0.9520
ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	1.6636	0.8783
ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	2.0400	0.5937
ชมรมและสโมสร	40	2.2375	0.6721
รวม	202	1.7042	0.9050

ตารางที่ 4.51
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ชุมนุม/ชมรม/สโมสรกับด้านบริการสังคม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	23.5047	7.8349	10.9917	0.001
ภายในกลุ่ม	198	141.1342	0.7128		
รวม	201	164.6389	8.5477		

เมื่อทำการการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Procedure) พบว่า ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมและสโมสร มีการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคมแตกต่างจากชุมนุมฝ่ายกีฬา ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม โดยชุมนุมฝ่ายกีฬา มีระดับการใช้สูงกว่าชุมนุม ฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ และชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มีระดับการใช้สูงกว่าชมรมและสโมสร (ตารางที่ 4.52)

ตารางที่ 4.52
การเปรียบเทียบรายคู่ของชุมนุม/ชมรม/สโมสรกับ
ด้านบริการสังคม

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	$\bar{X}$	ชุมนุม ฝ่ายกีฬา	ชุมนุมฝ่าย ศิลปวัฒนธรรม	ชุมนุมฝ่าย บำเพ็ญ ประโยชน์	ชมรม และ สโมสร
ชุมนุมฝ่ายกีฬา	1.3689	0.0000	0.2947	0.6711*	0.8686*
ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	1.6636		0.0000	0.3764	0.5739*
ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	2.0400			0.0000	0.1975
ชมรมและสโมสร	2.2375				0.0000

* P < 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่ศึกษา กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรของนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม พบว่า ชมรมและสโมสร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.6821 ในขณะที่ชุมนุมฝ่ายกีฬา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.6533 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.9722 (p>0.05) แสดงว่า ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการอยู่ มีการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคมในการจัดกิจกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.53 และ 4.54)

ตารางที่ 4.53

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างชุมชน/
ชมรม/สโมสรกับด้านทุนทางสังคม

ชุมชน/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมชนฝ่ายกีฬา	82	2.6533	0.2608
ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	2.6597	0.3247
ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	2.6571	0.3426
ชมรมและสโมสร	40	2.6821	0.3848
รวม	202	2.6612	0.3140

ตารางที่ 4.54

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรกับด้านทุนทางสังคม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	0.0232	0.0077	0.0773	0.9722
ภายในกลุ่ม	198	19.7963	0.1000		
รวม	201	19.8195	0.1077		

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรกับภาพรวมของระดับการใช้ทรัพยากร

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการกับภาพรวมของระดับการใช้ทรัพยากรทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านบริการสังคม ด้านทุนทางสังคม พบว่า ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.9714 ในขณะที่ชุมชนฝ่ายกีฬา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.8526 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรกับภาพรวมของระดับการใช้ทรัพยากรทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้าน

บริการสังคม ด้านทุนทางสังคม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.3017 ($p>0.05$) แสดงว่า ชุมชน/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการอยู่มีการใช้ทรัพยากรทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเงิน/งบประมาณ, ด้านวัสดุอุปกรณ์, ด้านบุคลากร, ด้านบริการสังคม, ด้านทุนทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.55 และ 4.56)

ตารางที่ 4.55

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างชุมชน/
ชมรม/สโมสรกับภาพรวมของประเภททรัพยากร

ชุมชน/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมชนฝ่ายกีฬา	82	1.8526	0.3686
ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	1.9512	0.3729
ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	1.9714	0.3394
ชมรมและสโมสร	40	1.9414	0.3745
รวม	202	1.9117	0.3682

ตารางที่ 4.56

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรกับภาพรวม
ของประเภททรัพยากร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	0.4965	0.1655	1.2251	0.3017
ภายในกลุ่ม	198	26.7479	0.1351		
รวม	201				

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรที่ศึกษากับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร
ในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการ
หาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรของนักศึกษาที่เป็น
คณะกรรมการ กับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา
พบว่า ชุมชนฝ่ายกีฬา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.4654 ในขณะที่ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มี
ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.7526 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างชุมชน/ชมรม/สโมสรของนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการ กับปัญหาและอุปสรรคของการ
ระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ($p < 0.05$)
แสดงว่า ชุมชน/ชมรม/สโมสรของนักศึกษาที่เป็นคณะกรรมการมีปัญหาและอุปสรรคในเรื่องของ
การระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่
4.57 และ 4.58)

ตารางที่ 4.57

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างชุมชน /
ชมรม/สโมสรกับปัญหาและอุปสรรคของการ
ระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรม

ชุมชน/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมชนฝ่ายกีฬา	82	3.4645	0.8519
ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	2.7526	0.6133
ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	3.1530	0.3456
ชมรมและสโมสร	40	3.2880	0.8019
รวม	202	3.1972	0.7859

ตารางที่ 4.58
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ชุมชน/ชมรม/สโมสรกับปัญหาและอุปสรรคของการระดม
ทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	17.1099	5.7033	10.5493	0.001
ภายในกลุ่ม	198	107.0456	0.5406		
รวม	201	124.1555	6.2439		

เมื่อทำการการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Procedure) พบว่า ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม, ชมรมและสโมสร มีปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาแตกต่าง จากชุมชนฝ่ายกีฬา และชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม โดยชุมชนฝ่ายกีฬามีปัญหาและอุปสรรคสูงกว่าชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม และชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรมมีปัญหาและอุปสรรคสูงกว่าชมรมและสโมสร (ตารางที่ 4.59)

ตารางที่ 4.59
การเปรียบเทียบรายคู่ของชุมชน/ชมรม/สโมสรกับปัญหา
และอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการ
จัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

ชุมชน/ชมรม/สโมสร	$\bar{X}$	ชุมชนฝ่ายกีฬา	ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	ชมรมและสโมสร
ชุมชนฝ่ายกีฬา	3.4645	0.0000	0.7119*	0.3115	0.1765
ชุมชนฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	2.7526		0.0000	0.4004	0.5354*
ชุมชนฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	3.1530			0.0000	0.1350
ชมรมและสโมสร	3.2880				0.0000

* P < 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่ศึกษา กับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการ กับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม พบว่า ชุมนุมฝ่ายกีฬา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.6789 ในขณะที่ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.2762 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชุมนุม/ชมรม/สโมสร กับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.0034 ($p < 0.05$) แสดงว่า ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการมีวิธีการแสวงหาทรัพยากรเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.60 และ 4.61)

ตารางที่ 4.60

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างชุมนุม /
ชมรม/สโมสรกับวิธีการแสวงหาทรัพยากร
ของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	N	$\bar{X}$	S.D.
ชุมนุมฝ่ายกีฬา	82	3.6789	0.7088
ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม	55	3.2857	0.6564
ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	25	3.2762	0.4970
ชมรมและสโมสร	40	3.4119	0.7443
รวม	202	3.4691	0.6983

ตารางที่ 4.61
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง
ชุมนุม/ชมรม/สโมสรกับวิธีการแสวงหาทรัพยากร
ของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3	6.5189	2.1730	4.7022	0.0034
ภายในกลุ่ม	198	91.4982	0.4621		
รวม	201	98.0171	2.6351		

เมื่อทำการการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Procedure) พบว่า ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม มีวิธีการแสวงหาทรัพยากรแตกต่าง จากชุมนุมฝ่ายกีฬา โดยชุมนุมฝ่ายกีฬามีวิธีการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมสูงกว่า ชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม (ตารางที่ 4.62)

ตารางที่ 4.62
การเปรียบเทียบรายคู่ของชุมนุม/ชมรม/สโมสร
กับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษา
ในการจัดกิจกรรม

ชุมนุม/ชมรม/สโมสร	$\bar{X}$	ชุมนุมฝ่ายกีฬา	ชุมนุมฝ่ายศิลป-วัฒนธรรม	ชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	ชมรมและสโมสร
ชุมนุมฝ่ายกีฬา	3.6789	0.0000	0.3932*	0.4027	0.2670
ศิลปวัฒนธรรม	3.2857		0.0000	0.0095	0.1262
บำเพ็ญประโยชน์	3.2762			0.0000	0.1357
ชมรมและสโมสร	3.4119				0.0000

* P < 0.05

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ พบว่า ตำแหน่งรองประธาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.1600 และตำแหน่งเหรัญญิก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.8333 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5664 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษามีการใช้ทรัพยากรด้านเงิน/งบประมาณในการทำกิจกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.63 และ 4.64)

ตารางที่ 4.63

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
ในกลุ่มกิจกรรมกับด้านการเงิน/งบประมาณ

ตำแหน่งใน กลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	2.1467	0.5007
- รองประธาน	25	2.1600	0.5011
- เลขานุการ	22	1.9848	0.6860
- ประชาสัมพันธ์	22	2.1061	0.5671
- เหรัญญิก	26	1.8333	0.7498
- พัสดุ	9	2.0000	0.6009
- นายทะเบียน	13	2.1538	0.5711
- กรรมการ	60	2.1111	0.6543
รวม	202	2.0693	0.6191

ตารางที่ 4.64
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับ
ด้านการเงิน/งบประมาณ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	2.2307	0.3187	0.8265	0.5664
ภายในกลุ่ม	194	74.7990	0.3856		
รวม	201	77.0297	0.7043		

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ตำแหน่งประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.7701 และ ตำแหน่งพัสดุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.4510 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.4499 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษา มีการใช้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรม ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.65 และ 4.66)

ตารางที่ 4.65
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
ในกลุ่มกิจกรรมกับด้านวัสดุอุปกรณ์

ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	1.6494	0.5561
- รองประธาน	25	1.6141	0.4191
- เลขานุการ	22	1.5027	0.5448
- ประชาสัมพันธ์	22	1.7701	0.4857
- เหนรัญญิก	26	1.4796	0.5054

ตารางที่ 4.65 (ต่อ)

ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- พัสตุ	9	1.4510	0.5017
- นายทะเบียน	13	1.4570	0.4998
- กรรมการ	60	1.5971	0.4875
รวม	202	1.5836	0.4985

ตารางที่ 4.66

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับด้านวัสดุอุปกรณ์

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	1.6990	0.2427	0.9760	0.4499
ภายในกลุ่ม	194	48.2413	0.2487		
รวม	201	49.9403	0.4914		

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร พบว่า ตำแหน่งกรรมการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.2750 และตำแหน่ง พัสตุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.7222 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.0855 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษา มีการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากรในการจัดกิจกรรม ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.67 และ 4.68)

ตารางที่ 4.67
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
ในกลุ่มกิจกรรมกับด้านบุคลากร

ตำแหน่งใน กลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	2.2100	0.6278
- รองประธาน	25	2.1000	0.6535
- เลขานุการ	22	1.8409	0.7462
- ประชาสัมพันธ์	22	2.0682	0.7722
- เจริญญิก	26	1.9904	0.6946
- พัสดุ	9	1.7222	0.4040
- นายทะเบียน	13	1.8077	0.7981
- กรรมการ	60	2.2750	0.7244
รวม	202	2.0842	0.7130

ตารางที่ 4.68
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับด้านบุคลากร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	6.2960	0.8994	1.8195	0.0855
ภายในกลุ่ม	194	95.8983	0.4943		
รวม	201	102.1943	1.3937		

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการ
หาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับระดับการใช้
ทรัพยากรด้านบริการสังคม พบว่า ตำแหน่งเจริญญิก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 1.8173 และ

ตำแหน่งเลขานุการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.4318 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับด้านบริการสังคม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.6009 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมมีการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคมในการจัดกิจกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.69 และ 4.70)

ตารางที่ 4.69

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
ในกลุ่มกิจกรรมกับด้านบริการสังคม

ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	1.8000	0.8197
- รองประธาน	25	1.7800	0.9052
- เลขานุการ	22	1.4318	0.9135
- ประชาสัมพันธ์	22	1.5795	0.9010
- ทรัพยากร	26	1.8173	0.8705
- พัสดุ	9	1.4444	0.8730
- นายทะเบียน	23	1.5000	0.8539
- กรรมการ	60	1.8125	0.9738
รวม	202	1.7042	0.9050

ตารางที่ 4.70

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับด้านบริการสังคม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	4.5328	0.6475	0.7846	0.6009
ภายในกลุ่ม	194	160.1061	0.8253		
รวม	201	164.6389	1.4728		

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม พบว่า ตำแหน่งรองประธาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.7543 และตำแหน่งเลขานุการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.5000 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับระดับการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1071 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษามีการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคมในการจัดกิจกรรม ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.71 และ 4.72)

ตารางที่ 4.71

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง
ตำแหน่งในกลุ่มกับด้านทุนทางสังคม

ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	2.6229	0.3137
- รองประธาน	25	2.7543	0.2526
- เลขานุการ	22	2.5000	0.3292
- ประชาสัมพันธ์	22	2.6623	0.2807
- เจริญญิก	26	2.5989	0.3130
- พัสดุ	9	2.6349	0.5006
- นายทะเบียน	13	2.7033	0.2573
- กรรมการ	60	2.7190	0.3078
รวม	202	2.6612	0.3140

ตารางที่ 4.72

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับด้านทุนทางสังคม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	1.1560	0.1651	1.7166	0.1071
ภายในกลุ่ม	194	18.6634	0.0962		
รวม	201	198.194	0.2613		

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับภาพรวมของระดับการใช้ทรัพยากร

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับภาพรวมของระดับการใช้ทรัพยากร ประกอบไปด้วย ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านบริการสังคม ด้านทุนทางสังคม พบว่า ตำแหน่งประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 1.9896 และตำแหน่งพัสดุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 1.7651 เมื่อทำการวิเคราะห์ ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับภาพรวม ของระดับการใช้ทรัพยากรที่นักศึกษานำมาใช้ในกิจกรรม ประกอบไปด้วย ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านบริการสังคม ด้านทุนทางสังคม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1769 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษามีการใช้ทรัพยากรในด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านบริการสังคม ด้านทุนทางสังคมในการจัดกิจกรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.73 และ 4.74)

ตารางที่ 4.73
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
ในกลุ่มกิจกรรมกับภาพรวมของประเภททรัพยากร

ตำแหน่งใน กลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	1.9680	0.3715
- รองประธาน	25	1.9634	0.3146
- เลขานุการ	22	1.7740	0.3887
- ประชาสัมพันธ์	22	1.9896	0.3700
- เจริญญิก	26	1.8308	0.3750
- พัสดุ	9	1.7651	0.3940
- นายทะเบียน	13	1.8110	0.3206
- กรรมการ	60	1.9676	0.3715
รวม	202	1.9117	0.3682

ตารางที่ 4.74
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับภาพรวม
ของประเภททรัพยากร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	1.3799	0.1971	1.4786	0.1769
ภายในกลุ่ม	194	25.8645	0.1333		
รวม	201	27.2444	0.3304		

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา พบว่า ตำแหน่งนายทะเบียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.3077 และตำแหน่งพัสดุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.8696 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.6580 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคต่อการระดมทรัพยากรของการจัดกิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.75 และ 4.76)

ตารางที่ 4.75

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
ในกลุ่มกิจกรรมกับปัญหาและอุปสรรคของการระดม
ทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

ตำแหน่งใน กลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	3.0087	0.6941
- รองประธาน	25	3.0730	0.6817
- เลขานุการ	22	3.2688	0.8730
- ประชาสัมพันธ์	22	3.2213	0.6711
- เภรณญิก	26	3.2809	0.7724
- พัสดุ	9	2.8696	0.7886
- นายทะเบียน	13	3.3077	0.9564
- กรรมการ	60	3.2812	0.8435
รวม	202	3.1972	0.7859

ตารางที่ 4.76
การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับปัญหาและอุปสรรค
ของการระดมทรัพยากรในการจัดทำ
กิจกรรมของนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	3.1293	0.4470	0.7166	0.6580
ภายในกลุ่ม	194	121.0262	0.6238		
รวม	201	124.1555	1.0708		

ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม

ผลการศึกษาการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการทดสอบความมีนัยสำคัญโดยการหาค่า F-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม กับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม พบว่า ตำแหน่งนายทะเบียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.7436 และตำแหน่งประธาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 3.1524 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.0928 ($p > 0.05$) แสดงว่า ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมของนักศึกษามีการใช้วิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4.77 และ 4.78)

ตารางที่ 4.77

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่างตำแหน่ง
ในกลุ่มกิจกรรมกับวิธีการแสวงหาทรัพยากร
ของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม

ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.
- ประธาน	25	3.1524	0.7094
- รองประธาน	25	3.3505	0.6488
- เลขานุการ	22	3.4892	0.8164
- ประชาสัมพันธ์	22	3.4372	0.6044
- เภรัญญิก	26	3.4762	0.7632
- พัสดุ	9	3.2275	0.6691
- นายทะเบียน	13	3.7436	0.6727
- กรรมการ	60	3.6286	0.6466
รวม	202	3.4691	0.6983

ตารางที่ 4.78

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
ระหว่างตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมกับวิธีการแสวงหา
ทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	7	5.9227	0.8461	1.7823	0.0928
ภายในกลุ่ม	194	92.0944	0.4747		
รวม	201	98.0171	1.3208		

จากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P = 0.026$)

2. ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P = 0.0024$)

3. ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านบุคลากร โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P = 0.0043$)

4. ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับการใช้ทรัพยากรด้านบริการสังคม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P < 0.001$)

5. ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P < 0.001$)

6. ชุมนุม/ชมรม/สโมสรที่แตกต่างกันมีผลต่อวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($P = 0.0034$)

สำหรับตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการในชุมนุม/ชมรม/สโมสร ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงให้เห็นว่าตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรมที่นักศึกษาเป็นคณะกรรมการในชุมนุม/ชมรม/สโมสรไม่มีผลต่อภาพรวมของระดับการใช้ทรัพยากรทั้ง 5 ด้าน (ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านบุคลากร ด้านบริการสังคม ด้านทุนทางสังคม), ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา และวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม (ตารางที่ 4.79)

ตารางที่ 4.79

สรุปการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

	ระดับการใช้ทรัพยากร						ปัญหาและอุปสรรค	วิธีการแสวงหาทรัพยากร
	ด้านการเงิน/งบประมาณ	ด้านวัสดุอุปกรณ์	ด้านบุคลากร	ด้านบริการสังคม	ด้านทุนทางสังคม	ภาพรวมประเภททรัพยากร		
1. เพศ	0.026*	0.5470	0.1560	0.2690	0.7870	0.9640	0.0680	0.8510
2. ชุมชน/ชมรม/สโมสร	0.0024*	0.4735	0.0043*	0.001*	0.9722	0.3017	0.001*	0.0034*
3. ตำแหน่ง	0.5664	0.4499	0.0855	0.6009	0.1071	0.1769	0.6580	0.0928

ตารางที่ 4.80
สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐาน
ของนักศึกษากับตัวแปรต่างๆ ในการศึกษา

การทดสอบความสัมพันธ์	Significance	มี ความสัมพันธ์ ($P < 0.05$)	ไม่มี ความสัมพันธ์ ($P > 0.05$)
1. เพศ			
- ภาพรวมของประเภททรัพยากร	0.964		/
- ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	0.068		/
- วิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัด กิจกรรม	0.851		/
2. ชุมชน ชุมรม สโมสร			
- ภาพรวมของประเภททรัพยากร	0.3017		/
- ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	0.001	/	
- วิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรม	0.0034	/	
3. ตำแหน่งในกลุ่มกิจกรรม			
- ภาพรวมของประเภททรัพยากร	0.1769		/
- ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากร ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	0.6580		/
- วิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรม	0.0928		/

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “การระดมทรัพยากรในการจัดกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผลการศึกษาปรากฏผลการศึกษานำมาอภิปรายได้ดังนี้

การศึกษาประเภทของทรัพยากรที่ใช้ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา

การศึกษาถึงประเภทของทรัพยากร ที่ใช้ในการทำกิจกรรมของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงประเภทของทรัพยากร หรือสิ่งของที่นักศึกษานำมาใช้ในการทำกิจกรรม เพื่อนำไปเป็นฐานข้อมูลอย่างหนึ่งในการแสวงหาหรือระดมทรัพยากรเหล่านั้นมาให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมนั้นๆ จากการศึกษา พบว่า ในภาพรวมของประเภททรัพยากรที่นักศึกษานำมาใช้ในการกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก รองลงมาเป็นการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ ทรัพยากรด้านบุคลากร ทรัพยากรด้านการบริการสังคม ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และส่วนทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับน้อย ทั้งสามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

ผลการศึกษาระบุว่า นักศึกษาใช้ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม คือ การมีความสามัคคีของเพื่อนในการทำกิจกรรมทางสังคมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.876 และความร่วมมือกัน กับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.851 การที่นักศึกษาใช้ทุนทางสังคมมากเช่นนี้ เนื่องจากเป็นลักษณะของวัยรุ่นที่มีการรวมกลุ่ม และยึดถือเพื่อนวัยเดียวกันเป็นคู่คิด คู่ทำ และสอดคล้องกับแนวคิดของทศนิย์ ลักษณะนิชนัช (2545, น. 55) ได้กล่าวถึงทุนทางสังคม (social capital) คือ การรวมตัวกันของประชาชนในชุมชนเพื่อช่วยเหลือกันเองโดยไม่พึ่งพิงรัฐ ซึ่งการช่วยเหลือจะเป็นความสามัคคีกันของประชาชน การช่วยเหลือเกื้อกูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ทุนทางสังคมปรากฏชัดเจนมากขึ้น และถูกนำมาใช้เป็นทรัพยากรในการดำเนินงาน ทุนทางสังคมเป็นมรดกตกทอดอยู่ในสังคมไทยและจะเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปสังคมไทยและสร้างระบบเครือข่ายนิรภัยทางสังคมให้กับชุมชนฐานล่างต่อไป ซึ่งทุนทางสังคมที่เป็นความร่วมมือร่วมใจ ของนักศึกษาที่ได้ก่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนชมรมให้มีการดำเนินการไปได้ ดังข้อกล่าวข้างต้น

ส่วนการใช้ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณของนักศึกษา มีการใช้เงินจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จัดงบประมาณมาให้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.574 และมีการใช้

เงินที่ได้จากการบริจาค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.837 ทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา จึงจำเป็นต้องมีการแสวงหาทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ เข้ามาช่วยในการบริหารกิจกรรมภายในชุมชน ชมรม สโมสรที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทัศนีย์ ลักษณะวิชนชัย (2545, น. 55) ได้กล่าวถึง เงินที่ใช้ในการจัดสวัสดิการสังคมจึงมาจากเงินบริจาค (danation) เงินสัญญาว่าจ้างตามโครงการต่างๆ (contracts) การรณรงค์หาทุน เป็นต้น และตรงกับผลการศึกษาของ Karin Erikson (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์, 2541, น. 44-45) กล่าวว่าทรัพยากรทางการเงิน (Financial Resources) หมายถึง งบประมาณ เงินนอกงบประมาณ เงินบริจาคต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งการเงิน/งบประมาณถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษา หากขาดเงิน/งบประมาณในการจัดกิจกรรมแล้วนั้น นักศึกษาจำเป็นต้องหาแหล่งสนับสนุนให้กิจกรรมดำเนินต่อไปได้

ทรัพยากรด้านบุคลากร การดำเนินงานกิจกรรมในชุมชน ชมรม สโมสร ของนักศึกษา มีสมาชิกกลุ่มเข้ามาร่วมกิจกรรมมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.718 ทรัพยากรด้านบุคลากรถือเป็นปัจจัยสำคัญหลักต่อการดำเนินงาน เพราะบุคลากรเป็นทรัพยากรที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานต่างๆให้เกิดขึ้นมาตามเจตนารมณ์ที่ได้ตั้งไว้ หากขาดบุคลากรที่สำคัญแล้วนั้นอาจส่งผลให้การดำเนินงานนั้นไม่ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Karin Erikson (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์, 2541, น. 44-45) ได้กล่าวถึง ทรัพยากรกำลังคน (Manpower Resources) หมายถึง บุคคลในหน่วยงานหรือนอกหน่วยงาน และตรงกับผลการศึกษาของพยอม วงศ์สารศรี (2542, น. 2) ได้กล่าวถึง ทรัพยากรมนุษย์ คือ คนที่สร้างสรรค์สิ่งทุกอย่างจนกระทั่งกลายเป็นผลผลิต หรือการบริการที่นำองค์การไปสู่ความสำเร็จและเป็นการฉายภาพลักษณะที่ดีขององค์การสู่สาธารณชน โดยทั่วไปคนแต่ละคนมีลักษณะหลากหลายแตกต่างกันในด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญในการปฏิบัติการกิจต่างๆ ให้องค์การบรรลุเป้าหมาย การดำเนินการให้บุคคลสามารถสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยความสามารถทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ รวมไปถึงผลการศึกษาของศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ (สุวัฒน์ มูลเหล็ก, 2545, น. 16-17) ได้กล่าวถึง การระดมทรัพยากรบุคคล ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของการปฏิบัติงาน หรืองานทางด้านการศึกษา คือ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร จำเป็นต้องหาวิธีการ การบริหารให้มีลักษณะคล่องตัว และสร้างเงื่อนไขให้เหมาะสมกับข้อจำกัดที่มีอยู่

ทรัพยากรด้านการบริการสังคม เป็นทรัพยากรที่เกี่ยวกับการให้บริการ ให้ความช่วยเหลือ การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งการทำกิจกรรมของนักศึกษา จึงจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรด้านการบริการสังคมเข้ามาช่วยในการทำกิจกรรมในชุมชน ชมรม สโมสร โดยจากผล

การศึกษามีการจัดโครงการเพื่อช่วยเหลือสังคมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.926 และการจัดค่ายช่วยเหลือสังคม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.718 การทำกิจกรรมของนักศึกษาจำเป็นต้องมีทรัพยากรด้านการบริการสังคม เข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรมรณรงค์ หรือการจัดโครงการออกค่ายอาสาต่างๆ เพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนที่เดือดร้อนที่มีอยู่ในสังคมได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทศนีย์ ลักษณะวิชนชัย (2545, น. 56) ได้กล่าวถึง ทรัพยากรการบริการสังคม เป็นการช่วยเหลือคน กลุ่ม ชุมชน ที่เดือดร้อนหรือไม่เดือดร้อนให้มีการพัฒนาความรู้ความสามารถตามหน้าที่ของตนช่วยเหลือและพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถเป็นที่พึ่งของคนอื่นได้ เพื่อให้คนและสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข

นอกจากนี้ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ยังถือเป็นทรัพยากรสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรม เพราะทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งที่ช่วยให้การทำกิจกรรมสะดวกยิ่งขึ้น โดยมีการใช้ห้องปฏิบัติงานชุมนุม ชมรม สโมสร โทรศัพท์ คูเลอรน้ำ/หมอน/ผ้าห่ม เครื่องเสียงมากที่สุดในการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทศนีย์ ลักษณะวิชนชัย (2545, น. 55) ได้กล่าวถึง วัสดุอุปกรณ์ (materials and equipment) เช่น เครื่องอุปโภค บริโภค เสื้อผ้า ผ้าห่มหนังสือ แว่นตา ยารักษาโรค ฯลฯ และตรงกับผลการศึกษาของ Karin Erikson (นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์, 2541, น. 44-45) ได้กล่าวไว้ว่า ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material Resources) หมายถึง สิ่งของ เครื่องอุปโภค บริโภค อุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ เป็นต้น

การทำงาน หรือกิจกรรมใดๆ ก็ตามต่างต้องมีการพึ่งพาทรัพยากรเข้ามาช่วยในการดำเนินงานให้การดำเนินงานขับเคลื่อนไปอย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ดังที่ (Pfeffer and Salancik, 1978 อ้างถึงใน ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2546, น. 241-244) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการพึ่งพาทรัพยากรได้เสนอว่า องค์กรจะอยู่รอดได้ต้องอาศัยทรัพยากรต่างๆ เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เงินทุน เครื่องมือ ความรู้ เพื่อใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ อย่างไรก็ตามทรัพยากรเหล่านี้ถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคมภายนอก ดังนั้น องค์กรจะพยายามปรับตัวตามสิ่งแวดล้อมเพื่อให้แน่ใจว่าตนจะสามารถเข้าถึงและใช้ทรัพยากรเหล่านั้นได้ ฉะนั้นการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาก็เช่นกันต้องมีการพึ่งพาทรัพยากรด้านการเงิน/งบประมาณ ทรัพยากรด้านบุคลากร ทรัพยากรวัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากรการบริการสังคม ทรัพยากรด้านทุนทางสังคม เพราะทรัพยากรเหล่านี้ต่างก็เอื้อต่อกันในการทำงานกิจกรรมในชุมนุม ชมรม สโมสร หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดการดำเนินกิจกรรมอาจดำเนินการไม่ได้

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา

การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมของนักศึกษา พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการระดมทรัพยากรในการจัดทำกิจกรรมในภาพรวมของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร ปัญหาและอุปสรรคด้านวัสดุ อุปกรณ์ ปัญหาและอุปสรรคด้านการเงิน/งบประมาณ ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริการสังคม ปัญหาและอุปสรรคด้านทุนทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านการเงิน/งบประมาณ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่งบประมาณมีไม่เพียงพอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.703 และขาดการสนับสนุนด้านการเงินจากองค์กรต่างๆ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.441 ทรัพยากรด้านการเงินหรืองบประมาณจึงเป็นตัวแปรอย่างหนึ่งที่ทำให้กิจกรรมใดๆ นั้นจำเป็นต้องให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพราะการดำเนินงานในส่วนใดๆ ก็ตามต่างต้องมีทรัพยากรด้านการเงินมาเป็นส่วนประกอบเสมอ แต่ในบางครั้งก็มีข้อจำกัดในเรื่องของการเงิน หรืองบประมาณที่เข้ามาอำนวยความสะดวกในการทำงานในกิจกรรม ซึ่งอาจส่งผลให้การดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นเกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543, น. 33-34) ได้กล่าวว่า งบประมาณที่มาจากค่าบำรุงสโมสรมีจำนวนจำกัด ถึงแม้บางโครงการจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัย แต่ก็มีจำนวนไม่มากนักเพราะสโมสรที่ขอรับการสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก นอกจากนี้จำนวนชมรมที่มีมากในแต่ละสถาบันทำให้งบประมาณจากค่าบำรุงสโมสรไม่เพียงพอทำให้นักศึกษาที่ทำการกิจกรรมต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อหารายได้ หรือขอรับบริจาคเงินและข้าวของเพื่อมาจัดกิจกรรมเวลาการจัดและดำเนินกิจกรรมจริงๆ จึงเหลือน้อย นอกจากนี้กฎระเบียบในการขอใช้สิ่งอำนวยความสะดวกก็เป็นปัญหาอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษาที่ทำการกิจกรรมเกิดความเบื่อหน่ายได้

2. ปัญหาและอุปสรรคด้านการบริการสังคม จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในการส่งเสริมการจัดทัศนศึกษา เพื่อช่วยเหลือสังคมยังมีน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.312 และการรณรงค์เพื่อบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมยังมีน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.223 ทรัพยากรด้านการบริการสังคมเป็นการให้บริการสังคม การให้ความช่วยเหลือ การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และเป็นการสร้างจิตสำนึกให้นักศึกษาร่วมมือกันช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หากขาดทรัพยากรด้านการบริการสังคมเหล่านี้ การดำเนินกิจกรรมก็อาจเกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ซึ่งสอดคล้องกับอัจฉรา โคมแจ้ม (2544 , น. 120) ได้กล่าวถึง ปัญหาอุปสรรคหลายประการในการดำเนินกิจกรรมและความต้องการแรงเสริมในการดำเนินกิจกรรมที่จะเป็นพลังผลักดันให้เกิดความ

มุ่งมั่นและความพยายามที่จะดำเนินกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ จึงสรุปได้ว่า การรวมกลุ่มกิจกรรมเพื่อสังคมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นการแสดงถึงการมีจิตสำนึกอันก่อเกิดจากความคิดคำนึงและความตระหนัก ที่จะเข้าไปมีบทบาท ให้ความร่วมมือและรับผิดชอบต่อการพัฒนาสังคมส่วนรวมร่วมกันอย่างแท้จริง

3. ปัญหาและอุปสรรคด้านบุคลากร ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการทำกิจกรรมของนักศึกษา หากขาดทรัพยากรด้านบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมแล้ว อาจทำให้การดำเนินกิจกรรมไม่สามารถปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่บุคลากรมีไม่พอเพียงกับการจัดกิจกรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.421 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธิดารัตน์ บุญนุช (2543, น. 33-34) ได้กล่าวถึง ปัญหาและอุปสรรคด้านนิสิตนักศึกษาทั่วไปสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ทั้งนี้เพราะมีนิสิตนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม และก็มีนิสิตนักศึกษาอีกจำนวนหนึ่งที่สนใจกิจกรรมแต่ก็ไม่มีเวลาเนื่องจากระบบการเรียน นอกจากนี้สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้ทุกคนต้องแข่งขันเพื่อการมีงานทำ ก็เป็นสิ่งที่ทำให้นิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนในชั้นมากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และผู้นำยึดความคิดของตนเองเป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.248 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสวิง สุวรรณ และคณะ (2539, น. 393-394) ซึ่งได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของบุคลากรที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมากเกินไป มักบริหารโดยยึดความคิดเห็นตนเองเป็นใหญ่ ไม่ยึดกรอบของหลักการ กฎ ระเบียบ หรือเงื่อนไข ต้องการให้ทุกคนทำงานตามที่ตนเองต้องการ จึงไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งกระทบต่อพฤติกรรม และความรู้สึกของบุคคลที่ร่วมงานด้วย

4. ปัญหาและอุปสรรคด้านวัสดุอุปกรณ์ จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาจะประสบปัญหาการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ที่มีจำนวนจำกัด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.579 และการพัฒนาด้านวัสดุอุปกรณ์ในชุมชน ชุมชน สโมสร ได้น้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.203 ขาดความสนใจในการบำรุงรักษาด้านวัสดุอุปกรณ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.020 ทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรม หากขาดวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรม อาจส่งผลให้การดำเนินงานหรือกิจกรรมนั้นเกิดปัญหาและอุปสรรคได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สวิง สุวรรณ และคณะ (2539, น. 393-394) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของวัสดุอุปกรณ์ว่าไม่ตระหนักและไม่ให้ความสำคัญในการควบคุม กำกับ ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากร วัสดุที่มีอยู่ เกิดการสูญหาย และเสียหายของวัสดุอุปกรณ์ ทำให้การระดมทรัพยากร ด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาได้

5. ปัญหาและอุปสรรคด้านทุนทางสังคม จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่การประสานงานระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในการทำกิจกรรมยังมีน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.460 และมีความสนใจในการจัดกิจกรรมของนักศึกษายังมีน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.426 ปัญหาและอุปสรรคทรัพยากรด้านทุนทางสังคม อาจเกิดจากการขาดความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ทำอยู่ ขาดความร่วมมือ ขาดการประสานงานกันในการทำกิจกรรม อาจเนื่องมาจากไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกลุ่มกัน จึงทำให้การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นไม่ประสบความสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ธิดารัตน์ บุญนุช (2543, น. 33-34) ได้กล่าวถึง ปัญหาและอุปสรรคของงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ทั้งนี้เพราะมีนิสิตนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม และก็มีนิสิตนักศึกษาอีกจำนวนหนึ่งที่สนใจกิจกรรมแต่ก็ไม่มีเวลาเนื่องจากระบบการเรียน นอกจากนี้สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้ทุกคนต้องแข่งขันเพื่อการมีงานทำ ก็เป็นสิ่งที่ทำให้นิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนในชั้นมากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

การศึกษาถึงวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในการจัดกิจกรรม

จากการศึกษาวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวมของวิธีการระดมทรัพยากรทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง โดยวิธีการแสวงหาทรัพยากรของนักศึกษาได้มีการสนับสนุน โดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน การเจาะจงบางกลุ่มเป้าหมาย การขยายผลผลิตในรูปแบบต่างหรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น การระดมในรูปแบบปลีกย่อยอื่นๆ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้

1. การสนับสนุน โดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน จากการศึกษพบว่า นักศึกษาได้ทำการระดมทรัพยากร โดยส่วนใหญ่เป็นการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.574 และการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ เช่น เงิน วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.391 ในบางครั้งทรัพยากรไม่พอเพียงต่อการจัดกิจกรรมจึงต้องทำการแสวงหาทรัพยากรเข้ามาบริหารจัดการในชุมชน ชุมชน สโมสรของตนเอง วิธีการแสวงหาอาจทำได้โดยการขอสนับสนุนจากแหล่งทุนที่นักศึกษาเจาะจงขอความช่วยเหลือ ซึ่งสอดคล้องกับศรีสวาท พัววงศ์แพทย์ (สุวัฒน์ มูลเหล็ก, 2545, น. 16-17) ได้กล่าวถึง วิธีการระดมทรัพยากรแบบการสนับสนุนโดยเฉพาะเจาะจงจากแหล่งทุน เมื่อพิจารณาถึงสภาพปัญหา

ของเราควรที่จะเสนอขอการสนับสนุนจากแหล่งใดจะได้มากที่สุด เช่น เมื่อการเรียนร่วมมีปัญหา ด้านครูการศึกษาพิเศษ ทางโรงเรียนจะต้องมีการเจรจาติดต่อและส่งคำขออย่างเป็นทางการ เป็นต้น

2. ด้านการเจาะจงบางกลุ่มเป้าหมาย นักศึกษาได้ทำการระดมทรัพยากร โดยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ อาสาสมัครในการจัดกิจกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.515 การเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเป็นวิธีการระดมทรัพยากร โดยการขอความช่วยเหลือ ความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายที่ได้รวมกลุ่มกันในรูปแบบของชุมนุม ชมรม สโมสร ที่สามารถให้การสนับสนุนต่อกิจกรรมที่นักศึกษาทำได้ ซึ่งตรงกับผลการศึกษาของสุวัฒน์ มูลเหล็ก (2545, น. 15) ได้กล่าวถึง การระดมทรัพยากร หมายถึง การชักชวนบุคคลหรือองค์กร หรือปัจจัยนำเข้ามาเพื่อจัดโครงการ/กิจกรรมให้เกิดประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือหรือการสร้างเครือข่ายความร่วมมือที่จะแสวงหาทรัพยากร และการจัดหาบุคลากรที่มีอุดมการณ์ในการจัดทำกิจกรรมเดียวกัน เพื่อช่วยเป็นแนวร่วมในการทำงานในกิจกรรม มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.510 ซึ่งสอดคล้องกับเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และคณะ (2526, น. 9-12) ได้กล่าวถึง การระดมทรัพยากรมนุษย์หรือการระดมประชาชนเพื่อการพัฒนาหรือการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ การมีส่วนร่วมของประชาชนในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันจากกลุ่มคนเล็กๆ ก่อน ซึ่งแน่นอนเริ่มต้นแต่ละกลุ่ม อาจจะเริ่มทำกิจกรรมที่แตกต่างกัน แต่เมื่อประชาชนตื่นตัวที่จะช่วยเหลือตนเอง กิจกรรมร่วมที่จะแก้ไขปัญหามีร่วมกันก็จะเกิดขึ้น จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งและเมื่อประชาชนสามารถช่วยตนเองและเพื่อนที่อยู่ในสภาพปัญหาเหมือนกันแล้วนั้น การรวมตัวเพื่ออำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ และการเมืองก็จะช่วยพัฒนาประชาธิปไตย โครงสร้างสังคม การเมือง และเศรษฐกิจของประเทศ และตรงกับผลการศึกษาของ ศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ (สุวัฒน์ มูลเหล็ก, 2545, น. 16-17) ได้กล่าวถึง การระดมทรัพยากรจากการเจาะจงบางกลุ่มเป้าหมาย ปัจจุบันมีกลุ่มบุคคลมารวมตัวกันในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชมรม สมาคมผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อน กลุ่มวิชาชีพ กลุ่มที่มีความสนใจเรื่องหนึ่งเรื่องใด

3. ด้านการขยายผลผลิตในรูปแบบต่างๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ นักศึกษาได้ทำการระดมทรัพยากร โดยส่วนใหญ่เป็นการจัดให้มีประชุมกลุ่มของ ชุมนุม ชมรม สโมสร เพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของกิจกรรมและหาวิธีการระดมทรัพยากร ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.644 ซึ่งสอดคล้องกับสุวัฒน์ มูลเหล็ก (2545, น. 110-113) ได้กล่าวถึง แนวคิด วิธีการ การระดม และการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อนำไปใช้ในการบริหารการจัดการให้กับเด็กพิการประเภทเรียนร่วม ผลการศึกษาวิธีการระดมทรัพยากรและการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา วิธีการที่ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติลำดับแรกคือ วิธีการตามการระดมตาม

แนวคิดการสนับสนุนทางสังคมระดับมากที่สุดคือ วิธีการที่แจ้งประชาสัมพันธ์ของการสนับสนุนจากส่วนต่างๆของสังคม รองลงมาคือ วิธีการระดมตามแนวคิดการมีส่วนร่วมคือ วิธีการจัดให้มีการประชุมกลุ่ม บุคลากรในโรงเรียนเพื่อร่วมมือกันคิดหาวิธีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา วิธีการจัดสรรทรัพยากร พบว่า วิธีการที่ผู้บริหารโรงเรียนปฏิบัติมากที่สุดคือ วิธีการตามแนวคิดด้านความยุติธรรมทางสังคม รองลงมาคือวิธีการจัดสรรทรัพยากรให้ตามสิทธิและสิทธิทางการศึกษา ลำดับสุดท้ายคือ วิธีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อความเป็นธรรมทางสังคม และการจัดหารายได้และทรัพยากร จากแหล่งต่างๆ เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.629 ซึ่งสอดคล้องกับศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ (สุวัฒน์ มูลเหล็ก, 2545, น. 16-17) ได้กล่าวถึง การขยายผลผลิตในรูปแบบต่าง ๆ หรือการจัดกิจกรรมแสวงหารายได้ การระดมทรัพยากรในรูปแบบนี้ มีความหลากหลาย เช่น ผลิภัณฑ์ของเหลือใช้เพื่อการจำหน่าย งานฝีมือนักเรียน หรือสหกรณ์โรงเรียน เป็นต้น

4. ด้านการร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น นักศึกษาได้ทำการระดมทรัพยากร โดยส่วนใหญ่เป็นการเขียนโครงการกิจกรรมเสนอต่อมหาวิทยาลัย เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากมหาวิทยาลัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.985 และการประสานงานระหว่างนักศึกษากับหน่วยงานต่างๆในการทำกิจกรรม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.668 ซึ่งสอดคล้องกับศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ (สุวัฒน์ มูลเหล็ก, 2545, น. 16-17) ได้กล่าวถึง การร่วมทุนกับหน่วยงานอื่น ในระยะหลังนี้ มีงานบางเรื่องที่หลายหน่วยงานทำอยู่นั้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมาก แต่ในเนื้อหามีวัตถุประสงค์เดียวกัน มีแง่มุมมองความสำเร็จหรือจุดเน้นที่ต่างกัน ในกรณีเช่นนี้อาจร่วมโครงการทำด้วยกันได้ ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายไปได้บางส่วน แต่อย่างไรก็ดีมีข้อสังเกตว่า 2 หน่วยงานนั้น จะต้องมีความคิดและระบบที่ใกล้เคียงกัน มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาในการทำงานอย่างมากมาย

5. ด้านการระดมทรัพยากรในรูปแบบอื่นๆ นักศึกษาได้ทำการระดมทรัพยากร โดยส่วนใหญ่เป็นการจัดหาทรัพยากร ควรคำนึงถึงช่วงเวลาของการรับบริจาค เช่น ปีใหม่ วันรับปริญญา งานศิษย์เก่าคืนสู่เหย้า เป็นต้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.396 และการจัดกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจ จากประชาชนให้เข้ามาร่วมบริจาค ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.337 สอดคล้องกับศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์ (สุวัฒน์ มูลเหล็ก, 2545, น. 16-17) ได้กล่าวถึงการระดมทรัพยากรโดยการคำนึงถึงช่วงเวลาที่เหมาะสมเป็นเงื่อนไข ข้อมูลจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการบริจาค บ่งบอกว่า ผู้บริจาคมักนิยมบริจาคเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ปีใหม่ วันเกิด อุทิศบุญกุศลให้บุพการีที่ล่วงลับไปแล้ว วันพบปะเพื่อนฝูงร่วมรุ่น วันฉลองตำแหน่ง หรือความสำเร็จต่าง ๆ ฉะนั้นถ้าเราทราบข้อมูลเหล่านี้ก็อาจเป็นแหล่งบริจาคที่ดีได้

ดังนั้นจากการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ประเภทของทรัพยากร ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการระดมทรัพยากร และวิธีการในการระดมทรัพยากรของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีผลต่อการทำกิจกรรมในชุมชน ชุมชน สโมสร โดยการศึกษาถึงประเภทของทรัพยากร ทำให้ทราบถึงทรัพยากรที่นำมาใช้ในงาน และข้อจำกัดของทรัพยากรที่ถูกนำมาใช้ในงานของ ชุมชน ชุมชน สโมสร จึงต้องทำการแสวงหา หรือการหาวิธีการระดมทรัพยากรต่างๆเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรม ฉะนั้นจึงมีการระดมทรัพยากรที่มีอยู่อย่างชาญฉลาด ประกอบกับใช้เทคนิคการบริหารงานโดยอาศัยการทำงานเป็นทีมแบบสหวิชาชีพ เพื่อจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด